

DZIENNIK PEŁNOMOCNIKA RZĄDU R.P.

Nr. 1(4)

Olsztyn, dnia 25 stycznia 1946 r.

Rok II

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Dekrety i rozporządzenia.

Poz.		Str.
1.	Rozporządzenie w sprawie powołania Wojewódzkiej Rady Narodowej	1
2.	Dekret z dnia 13. 11. 1945 r. o zarządzie Ziemi Odzyskanych	2
3.	Dekret z dnia 30. 11. 1945 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych	3
4.	Obwieszczenie o wprowadzeniu sądów doraźnych	3
5.	Rozporządzenie ministrów: Administracji Publicznej i Sprawiedliwości w sprawie wprowadzenia przyspieszonego postępowania karno-administracyjnego co do niektórych wykroczeń, określonych w ustawie o szkodnictwie leśnym i polnym	4
6.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10. 1. 1946 r. w sprawie przeprowadzenia powszechnego sumarycznego spisu ludności cywilnej dnia 14 lutego 1946 r.	4
7.	Rozporządzenie w sprawie ustanowienia obwodów Urzędów Stanu Cywilnego w Okręgu Mazurskim	5
8.	Ustawa z dnia 30. 1. 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego	9

Okólniki.

9.	W sprawie wywozu ruchomości z terenu Ziemi Odzyskanych	7
10.	W sprawie oznak i pieczęci władz i urzędów	8
11.	W sprawie powszechnego spisu ludności	10
12.	W sprawie zwalczania szkodnictwa leśnego	11
13.	W sprawie czasów ochronnych dla zwierzyny	12
14.	W sprawie utworzenia komisji specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym	12
15.	W sprawie przedmiotów skonfiskowanych u „szabrowników”	13
16.	W sprawie uruchomienia Komitetów Opieki Społecznej	13
17.	W sprawie przekazywania przedmiotów ofiarowanych na rzecz Skarbu Państwa	13
18.	Instrukcja dla urzędnika stanu cywilnego	14
19.	Odezwa w sprawie akcji wywiadu rewindykacji mienia polskiego	21
20.	Sprostowanie druku w nr nr 2 i 3 „Mazurskiego Dziennika Pełnomocnika Rządu R. P.”	21

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

a)	Komunikat o ukonstytuowaniu się Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej	22
b)	Komunikat o organizacji Okręgowego Inspektoratu i Brygad Ochrony Skarbowej	22
c)	Komunikat o utworzeniu Stacji Ochrony Roślin przy Olsztyńskiej Izbie Rolniczej	23
d)	Dekrety i rozporządzenia, ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P.	
e)	Wykaz ławników do kompletu orzekającego w postępowaniu doraźnym w rejonie Sądu Okręgowego w Pasłęku	25
f)	Ogłoszenie Komisarza Organizacyjnego. Ubezpieczalni Społecznych na Okręg Mazurski	27
g)	Komunikat Lekarza Naczelnego Wojewódzkiego Szpitala Mariackiego	28

Dział urzędowy

Poz. 1.

Olsztyn, dnia 7 grudnia 1945 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski.

L. dz. 245 / Org. / 45.

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie powołania Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 1. Na podstawie pełnomocnictw udzielonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 marca

1945 r. Nr 1839, oraz pisma Biura Prezydialnego Krajowej Rady Narodowej z dnia 2 października 1945 roku Nr 4125/119 A. 3 Org/45, powołuję Wojewódzką Radę Narodową na Okręg Mazurski.

§ 2. W skład Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej wchodzi:

- Wojewoda Mazurski — 1 członek Rady;
- przedstawiciele polskich demokratycznych partii politycznych w ilości 28 członków; (mandaty te do podzielenia przez Wojewódzki Porozumiewawczy Ko-

- mitet Stronnictw Demokratycznych w Olsztynie)
- c) przedstawiciele związków zawodowych, organizacji gospodarczych, młodzieżowych i t. d., a w szczególności z:
1. Okręgowej Komisji Związków Zawod. 8 członków,
 2. Okręgowej Izby Rzemieślniczej — 1 członek,
 3. Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej — 3 członków,
 4. Okręgowego Związku „Społem” — 1 członek,
 5. Okręgowego Związku Rewizyjnego Spółdzielni — 1 członek,
 6. Wojewódzkiego Polskiego Komitetu Narodowościowego — 5 członków,
 7. Instytutu Mazurskiego — 1 członek,
 8. Związków Młodzieżowych — 4 członków. — 24 członków.
- d) delegaci powiatowych rad narodowych i miejskiej rady narodowej miasta Olsztyna, licząc po 2-ch z każdego powiatu i 2-ch z miasta Olsztyna — 36 członków Rady;
- e) do kooptowania przez Mazurską Wojewódzką Radę Narodową — 11 członków Rady.

Ogółem 100 członków Rady.

§ 3. Mazurska Wojewódzka Rada Narodowa wybierze ze swego grona Prezydium złożone z przewodniczącego, jego zastępcy, oraz 3-ch członków, jak również wyłoni spośród siebie odpowiedzialnie komisje.

Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej wykonuje funkcje Wydziału Wojewódzkiego, przewidziane w obowiązującym ustawodawstwie o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego.

§ 4. Funkcjonowanie Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej odbywać się będzie zgodnie z art. art. 18 — 25 wł. ustawy z dnia 11 września 1944 r. „O organizacji i zakresie działania rad narodowych” (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 22 ex 1944).

§ 5. Kompetencje Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej określają art. art. 28 — 30 wł. cytowanej wyżej ustawy.

§ 6. Z uwagi na to, że Okręg Mazurski nie jest jeszcze dostatecznie zaludniony ludnością polską, terenowe rady narodowe hierarchicznie niższe będą powołane do życia każdorazowymi zarządzeniami Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 7 grudnia 1945 r.

Pierwsze posiedzenie celem ukonstytuowania się Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej odbędzie się dnia 28 grudnia 1945 r. o godz. 11-ej w Olsztynie w gmachu Teatru Miejskiego.

Z-ca Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski

(—) J. Burski.

Poz. 2.

DEKRET

z dnia 13 listopada 1945 roku

o zarządzie ziem odzyskanych.

(Dz. U. R. P. z dn. 27 listopada 1945 Nr 51, poz. 295)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Na okres przejściowy, dopóki tego wymagać będą potrzeby nadzwyczajne, tworzy się Ministerstwo Ziem Odzyskanych.

Art. 2. Ministerstwo Ziem Odzyskanych obejmuje swoją działalnością ziemie odzyskane na zachód i północ od granic państwa z roku 1939.

Do zakresu działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych należy:

- a) opracowywanie wytycznych polityki państwa na ziemiach odzyskanych oraz planu ich zagospodarowania i czuwanie nad jego wykonaniem,
- b) przeprowadzenie planowej akcji osiedleńczej,
- c) zaopatrywanie ludności w przedmioty, służące do zaspokojenia jej potrzeb gospodarczych,
- d) zarząd mieniem poniemieckim,
- e) administracja ziem odzyskanych, przy czym do właściwości ministra Ziem Odzyskanych należą wszystkie sprawy, które poza tym obszarem należą do właściwości ministra Administracji Publicznej,
- f) koordynowanie lub inicjowanie działalności innych ministrów i podległych im organów na ziemiach odzyskanych, z wyjątkiem spraw należących do zakresu działania Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

Art. 3. Do Ministerstwa Ziem Odzyskanych włącza się Państwowy Urząd Repatriacyjny.

Uprawnienia ministra Administracji Publicznej, zawarte w dekrete o utworzeniu Państwowego Urzędu Repatriacyjnego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 24, poz. 145), przechodzą na ministra Ziem Odzyskanych.

Art. 4. Na ziemie odzyskane rozciąga się ustawodawstwo, obowiązujące na obszarze Sądu Okręgowego w Poznaniu, a w zakresie prawa pracy — ustawodawstwo obowiązujące na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe i uzgadniające, związane z rozebraniem przepisów prawnych na ziemiach odzyskanych.

Art. 5. Rada Ministrów na wniosek ministrów: Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej dokona w drodze rozporządzeń tymczasowego podziału obszaru ziem odzyskanych na województwa i powiaty, ustalając zarazem siedzibę władz wojewódzkich i powiatowych, przy czym może włączyć poszczególne powiaty do już istniejących województw.

Rozporządzenia właściwych ministrów w porozumieniu z ministrem Ziem Odzyskanych ustala tymczasowy podział sądowy oraz administracyjny w zakresie urzędów niezespołonych, a także siedziby sądów, władz i urzędów.

Art. 6. Na ziemiach odzyskanych mianuje i odwołuje wojewodów Rada Ministrów na wniosek ministra Ziem Odzyskanych.

Mianowanie wojewodów, których władza obejmuje tylko częściowo obszar ziem odzyskanych, następuje na wniosek ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Starostów na ziemiach odzyskanych mianuje i odwołuje minister Ziem Odzyskanych na podstawie wniosku wojewody.

Art. 7. Na ziemiach odzyskanych sprawują wojewodowie i starostowie — każdy w swoim okręgu administracyjnym — zwierzchnie kierownictwo nad wszystkimi działami zarządu państwowego (art. 2) i mają prawo wydawania w tym zakresie służbowych zarządzeń wszystkim władzom, urządowi i organom urzędowym w granicach zakresu działania Ministerstwa Ziem Odzyskanych określonego w art. 2.

Art. 8. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem Ziem Odzyskanych ustali sieć garnizonów wojska polskiego na odzyskanych ziemiach i ich liczebność.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 3.

DEKRET

z dnia 30 listopada 1945 roku

o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza co następuje:

Art. 1. Językiem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej jest język polski. W języku państwowym urzędują wszystkie rządowe i samorządowe władze i urzędy administracyjne.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i interesowanym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

1) ustawa z dnia 31 lipca 1924 r. o języku państwowym i języku urzędowania rządowych i samorządowych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 724);

2) ustawa śląska z dnia 16 lipca 1937 r. o języku państwowym władz i urzędów administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 32)

oraz wszelkie przepisy w zakresie objętym niniejszym dekretem.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

(—) Bolesław Bierut.

w/z. Prezes Rady Ministrów:

(—) Władysław Gomułka.

Poz. 4.

OBWIESZCZENIE *)

o wprowadzeniu sądów doraźnych na terenie Rzeczypospolitej

Podaję do wiadomości najważniejsze postanowienia dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301), który wchodzi w życie z dniem 17 grudnia 1945 r.

Sądom doraźnym na mocy art. 1 powyższego dekretu podlegają:

1) zabójstwo (art. 225 Kodeksu Karnego);
2) branie łapówek przez urzędnika (art. 290 K. K.);

3) rozbój (art. 259 K. K.) i kradzież przy użyciu gwałtu (art. 258 K. K.);

4) kradzież zwykła (§ 1 art. 257 K. K.) lub przywłaszczenie (§ 1 i § 2 art. 262 K. K.) w razie dokonania ich bądź na szkodę państwa, samorządu, instytucji publicznej, przedsiębiorstwa państwowego, samorządowego albo znajdującego się pod zarządem państwowym lub samorządowym oraz organizacji społecznej o znaczeniu ogólnym, jako to Polski Czerwony Krzyż, Związek Samopomocy Chłopskiej i t. d. — bądź też w stosunku do mienia przewożonego kolejami, samochodami i innymi publicznymi środkami transportu, a także znajdującego się w magazynach kolejowych lub portowych;

5) kradzież, jeżeli sprawca zaopatrzony był w broń;

6) kradzież lub przywłaszczenie pod pozorem czynności urzędowej;

7) umyślne nadużycie władzy lub niedopełnienie obowiązku służbowego przez urzędnika (§ 1 i § 2 art. 286 K. K.);

8) spowodowanie niebezpieczeństwa pożaru, zalewu, zawalenia się budowli, katastrofy w komunikacji (§ 1 art. 215 K. K.);

9) spowodowanie niebezpieczeństwa powszechnego przez użycie materiałów wybuchowych lub łatwopalnych (§ 1 art. 216 K. K.);

10) uszkodzenie urządzeń użyteczności publicznej, jako to wodociągów, elektrowni, gazowni, urządzeń fabrycznych, kopalnianych (§ 1 art. 217 K. K.);

11) szabrownictwo t. j. przywłaszczenie lub zabór cudzych rzeczy, pozbawionych ochrony wskutek wojny lub innych nadzwyczajnych zdarzeń (ust. 1 art. 29 dekr. z dn. 6. 11. 45 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa);

12) akty gwałtu w stosunku do osób lub grup ludności z powodu ich przynależności narodowościowej, rasowej lub wyznaniowej, branie udziału w zbiegowisku, dopuszczającym się takich czynów oraz zmuszanie się do ich popełniania (art. 22 i 23 dekr. z dn. 6. 11. 45 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy państwa).

Sąd doraźny w składzie jednego sędziego i dwóch ławników, wybieranych przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej (art. 3 dekr.), wymierza następujące kary:

karę śmierci albo dożywotniego więzienia lub więzienia.

*) Wprowadzenie sądów doraźnych na obszarze Okr. Mazurskiego podane zostało do publicznej wiadomości zarządzeniem Pełnomocnika Rządu R. P. z dn. 17. 12. 1945 r. — Nr 12034/Org./45.

W każdej sprawie o przestępstwo, podlegające postępowaniu doraźnemu, prokurator zarządza niezwłocznie aresztowanie oskarżonego (art. 9 dekr.).

Po rozprawie sąd doraźny niezwłocznie ogłasza wyrok, który staje się od razu prawomocny i nie ulega zaskarżeniu (art. 17 dekr.).

Warszawa, dnia 12 grudnia 1945 r.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Henryk Świątkowski.

Poz. 5.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Administracji Publicznej i Sprawiedliwości
z dnia 21 listopada 1945 roku

w sprawie wprowadzenia przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego co do niektórych wykroczeń, określonych w ustawie o szkodnictwie leśnym i polnym.

Na podstawie art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na obszarze całego państwa przyśpieszone postępowanie karno-administracyjne w sprawach o wykroczenia określone w części i rozdziale II (szkodnictwo leśne) ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 224).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 listopada 1946 r.

Minister Administracji Publicznej:

(—) Władysław Kiernik.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Henryk Świątkowski.

Poz. 6.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1946 r.

w sprawie przeprowadzenia powszechnego sumarycznego spisu ludności cywilnej
z dnia 14 lutego 1946 r.

Na podstawie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 436) oraz ustawy z dnia 14 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 741) zarządza się co następuje:

§ 1. Powszechny sumaryczny spis ludności cywilnej odbędzie się dnia 14 lutego 1946 r. Miarodajnym momentem spisu jest północ z dnia 13 na 14 lutego 1946 r. Równocześnie dla osób urodzonych w latach 1927—1946 zostanie przeprowadzony spis uzupełniający na Ziemiach Odzyskanych dla celów administracji szkolnej w porozumieniu z ministrem Oświaty oraz spis lokalowy w m. st. Warszawie w porozumieniu z Zarządem Miejskim m. st. Warszawy.

§ 2. Spis dotyczy będzie wszystkich osób cywilnych obecnych w dniu spisu na terenie Rzeczypospolitej.

Spis nie dotyczy wojskowych w czynnej służbie, należących do armii polskiej, jak i do armii państw sprzymierzonych oraz jeńców — obywateli obcych.

§ 3. Spis przeprowadzony będzie według formularzy i instrukcji wydanych przez Główny Urząd Statystyczny, a spis uzupełniający, dla celów administracji szkolnej, według formularzy i instrukcji wydanych przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z ministrem Oświaty, zaś spis lokalowy w m. st. Warszawie przez Główny Urząd Statystyczny w porozumieniu z Zarządem Miejskim m. st. Warszawy.

§ 4. Osoby, podlegające spisowi są obowiązane do złożenia przed organami spisowymi zeznań w zakresie objętym urzędowymi formularzami, jak również do okazania na żądanie tych organów dokumentów, niezbędnych do sprawdzenia ich zeznań.

Nadto mają obowiązek złożenia zeznań:

- właściciel i zarządca nieruchomości lub innych pomieszczeń zamieszkałych — co do osób zamieszkałych lub obecnych w tej nieruchomości lub pomieszczeniu;
- osoba zajmująca lub wynajmująca na swoje imię mieszkanie, głowa gospodarstwa domowego oraz domownicy — co do osób zamieszkałych lub obecnych w danym mieszkaniu.

Zeznania mają być składane ustnie przez udzielenie odpowiedzi na pytanie organów spisowych.

§ 5. Zeznania winny być zgodne z prawdą, ścisłe i zupełne.

§ 6. Władzami spisowymi na całym obszarze Rzeczypospolitej są władze powiatowe administracji ogólnej.

W miastach Warszawie, Łodzi, Poznaniu, Krakowie i Gdańsku władzami spisowymi są zarządy miejskie.

Władze spisowe przeprowadzają spis pod nadzorem wojewodów, którzy powołają dla prowadzenia prac spisowych wojewódzkich komisarzy spisowych.

Wyjątek stanowią zarządy miast Warszawy i Łodzi, które przeprowadzają spis pod bezpośrednim nadzorem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 7. Władze spisowe podzielią podległe sobie tereny na okręgi spisowe oraz powołają komisarzy spisowych do przeprowadzenia spisu i doręczą im urzędowe legitymacje.

Wszyscy komisarze spisowi w czasie wykonywania czynności spisowych stoją pod ochroną prawną, przysługującą urzędnikom państwowym.

Komisarze spisowi pełnią swe funkcje honorowo.

Jeżeli komisarzami spisowymi są nauczyciele lub funkcjonariusze w czynnej służbie państwowej lub samorządowej, władze przełożone są obowiązane udzielić im urlopu na czas konieczny do wykonania czynności spisowych.

W budynkach wojskowych spis ludności cywilnej przeprowadzony będzie przez komisarzy spisowych mianowanych przez miejscową Komendę Garnizonu w porozumieniu z miejscową władzą spisową.

W więzieniach, aresztach i innych miejscach odosobnienia spis przeprowadzony będzie przez władze spisowe w porozumieniu z władzami bezpieczeństwa publicznego.

§ 8. Koszty druku i rozesłanie formularzy spisowych, jak również inne koszty związane z przeprowadzeniem spisu, prócz wydatków wymienionych w § 9 niniejszego rozporządzenia ponosi Skarb Państwa.

§ 9. Zarządy gminne obowiązane są współdziałać z władzą spisową i organami spisowymi przy przeprowadzaniu spisu a w szczególności dostarczyć komisarzom spisowym urzędowej asysty (pracowników gminnych, członków zarządów, sołtysów, podsołtysów) urzędowego lokalu z niezbędnymi utensyliami biurowymi, dostarczyć w razie potrzeby podwód dla komisarzy spisowych i w ogóle spełniać wszystkie czynności wskazane instrukcjami spisowymi, pokrywając ewentualnie koszty stąd wynikłe.

§ 10. Prace przygotowawcze do spisu, organizacja przeprowadzenia i opracowania spisu wykonane zostaną przez Główny Urząd Statystyczny.

Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego wyznaczy spośród pracowników Urzędu Generalnego Komisarza Spisowego i zastępcę Generalnego Komisarza Spisowego.

§ 11. Kto umyślnie lub z niedbalstwa składa zeznania nieprawdziwe lub niekompletne, uchyli się od złożenia zeznań, wzbrania się wpuścić organa spisowe do mieszkania czy budynku lub w inny sposób przeszkadza organom spisowym w wykonywaniu ich czynności, wywiera wpływ na inne osoby w kierunku uchylenia się od złożenia zeznań albo złożenia zeznań nieprawdziwych lub w sposób sprzeczny z przepisami — ulegnie karze grzywny do złotych trzech tysięcy, z zamianą w razie niemożności jej uiszczenia, na karę aresztu do trzech miesięcy — lub obu tym karom łącznie.

Do orzekania o powyższych wykroczeniach właściwe są władze administracyjne.

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z ministrem Administracji Publicznej, ministrem Ziemi Odzyskanych i ministrem Oświaty oraz w miarę potrzeby w porozumieniu z innymi ministrami.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 7

Olsztyn, dnia 25 stycznia 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. dz. 36/Adm./46

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie ustanowienia obwodów urzędów stanu cywilnego w Okręgu Mazurskim.

Na zasadzie art. 5-go punkt 1 i 2 Dekretu z dnia 25 września 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 z r. 1945) ustanawiam w Okręgu Mazurskim następujące obwody urzędów stanu cywilnego:

M. Olsztyn:

1. U. St. C. w Olsztynie — obejmuje: m. wydzielone Olsztyn.

Pow. Braniewo:

2. U. St. C. w Braniewie — obejmuje: m. i gm. w. Braniewo, gminy: Passarge i Plaszewo.

3. U. St. C. w Fromborku — obejmuje: m. Frombork i gm. Zalesie.

4. U. St. C. w Ornecie — obejmuje: m. Orneta i gminy w Basien, Henrykowo, Migenen.

5. U. St. C. w Mąkowie — obejmuje: gm. w. Mąkowie, Wielka-Wieś i Światłany.

Pow. Bartoszyce:

6. U. St. C. w Bartoszycach — obejmuje: m. Bartoszyce i gm. w. Dąbrowa, Schwansfeld i Gallingen.

7. U. St. C. w Szepele — obejmuje: m. Szepele i gm. w. Lanckorona i Lisków.

Pow. Gierdawy:

8. U. St. C. w Skandowie — obejmuje: gm. w. Skandowo i Bibernik (Bibersztejn).

Pow. Ličbark:

9. U. St. C. w Ličbarku — obejmuje: m. i gm. Ličbark i gm. w. Kiwitten, Wernegitten, Runowo.

10. U. St. C. w Dobrym Mieście — obejmuje: m. i gm. Dobremieście oraz gminy w. Peterswalde, Lubomin, Heiligenthal.

Pow. Łuczany:

11. U. St. C. w Łuczanie — obejmuje: m. i gm. Łuczany i gm. w. Paprotki.

12. U. St. C. w Rynie — obejmuje: m. i gm. Ryn i gm. w. Wielkie-Styrlawki.

13. U. St. C. w Wydminach — obejmuje: gm. w. Wydminy i Talken.

Pow. Ostród:

14. U. St. C. w Ostródzie — obejmuje: m. i gm. w. Ostród i gminy w. Tyrowo, Miłomłyn, Łukta, Bisuly.

15. U. St. C. w Dąbrownie — obejmuje: m. i gm. w. Dąbrowno, gm. w. Grunwald, Pietrzyłasy.

16. U. St. C. w Olsztynku — obejmuje: m. Olsztynek i gm. w. Wapiewo, Szyłdek.

Pow. Olsztyn:

17. U. St. C. w Wartemborku — obejmuje: m. i gm. w. Wartembork.

18. U. St. C. w Łamkowie — obejmuje: gm. w. Łamkowo.

19. U. St. C. w Ramsowie — obejmuje: gm. w. Ramsowo.

20. U. St. C. w Stawigudzie — obejmuje: gm. w. Gryżliny.

21. U. St. C. w Klebarku — obejmuje: gm. w. Klebark.

22. U. St. C. w Purdzie-Wielkiej — obejmuje: gm. w. Purda-Wielka.

23. U. St. C. w Butrynach — obejmuje: gm. w. Butryny.

24. U. St. C. w Szombarku — obejmuje: gm. w. Szombark.

25. U. St. C. w Gietrzwałdzie — obejmuje: gm. w. Szombruk.

26. U. St. C. w Dywitach — obejmuje: gm. w. Dywity.

Pow. Pisz:

27. U. St. C. w Pisz — obejmuje: m. Pisz i gm. w. Karwik.

28. U. St. C. w Orzyszu — obejmuje: m. Orzysz i gm. w. Okertowo.

29. U. St. C. w Drygale — obejmuje: gm. w. Drygale i Rosińsko.

30. U. St. C. w Pietrzykach — obejmuje: gm. w. Pietrzyki.

31. U. St. C. w Wiartelu — obejmuje: gm. w. Wiartel.

32. U. St. C. w Białej — obejmuje: m. i gm. w. Biała i gm. w. Kozuchy.

Pow. Pasłęk:

33. U. St. C. w Pasłęku — obejmuje: m. Pasłęk i gm. w. Wołyniec, Marianowo, Młynary, Potok, Piastowo, Żytno, Dąbrowa i Jelenie.

Pow. Nibork:

34. U. St. C. w Niborku — obejmuje: m. Nibork.

35. U. St. C. w Jazgarzewie — obejmuje: gm. w. Mosaki.

36. U. St. C. w Jedwabnie — obejmuje: gm. w. Jedwabno i Warcholy.

37. U. St. C. w Szkudaju — obejmuje: gm. w. Szkudaj.

38. U. St. C. w Kozłowie — obejmuje: gm. w. Kozłowo.

39. U. St. C. w Skotowie — obejmuje: gm. w. Skotowo.

40. U. St. C. w Napiwodzie — obejmuje: gm. w. Lyna.

41. U. St. C. w Wałach — obejmuje: gal. w. Wały.

Pow. Rastembork:

42. U. St. C. w Rastemborku — obejmuje: m. Rastembork oraz gm. w. Wielki-Dwór, Berławsk, Garbów i Czarny-Kamień.

43. U. St. C. w Korszynie — obejmuje: gm. Korszyn i gm. w. Laukinikowo i Potok.

44. U. St. C. w Drengfurcie — obejmuje: m. i gm. w. Drengfurt i gm. Kamienna.

45. U. St. C. w Barcianach — obejmuje: m. i gm. w. Barciany i gm. w. Pałacowo i Wendenów.

Pow. Reszel:

46. U. St. C. w Biskupcu — obejmuje: m. Biskupiec i gm. w. Ridbach i Biesowo.

47. U. St. C. w Bisztynku — obejmuje: m. Bisztyn.

48. U. St. C. w Reszlu — obejmuje: m. Reszel i gm. w. Klawnsdorf i Köllen.

49. U. St. C. w Jezioranach — obejmuje: m. Jeziorany i gm. w. Frankenau i Freudenberg.

Pow. Morąg:

50. U. St. C. w Morągu — obejmuje: m. i gm. w. Morąg i gm. w. Sonnenborn.

51. U. St. C. w Zalewie — obejmuje: gm. w. Zalewo i Stary-Dwór.

52. U. St. C. w Niebytowie — obejmuje: gm. w. Niebytów i Miswalde.

53. U. St. C. w Lubieniewie — obejmuje: gm. w. Lubieniew.

Pow. Szczytno:

54. U. St. C. w Kobultach — obejmuje: gm. w. Kobulty.

55. U. St. C. w Dźwierzutach — obejmuje: gm. Dźwierzuty.

56. U. St. C. w Pasymie — obejmuje: m. i gm. w. Pasym.

57. U. St. C. w Rańsku — obejmuje: gm. w. Rańsk.

58. U. St. C. w Świetajnach — obejmuje: gm. w. Świetajno i Rożogi (Pupy).

59. U. St. C. w Szczytnie — obejmuje: m. Szczytno i gm. w. Szczytno (Szymany) i Lipowiec.

60. U. St. C. w Wielbarku — obejmuje: m. i gm. w. Wielbark.

Pow. Susz:

61. U. St. C. w Suszu — obejmuje: m. Susz oraz gm. w. Kamień, Harnowo, Piotrowo.

62. U. St. C. w Prabutach — obejmuje: m. Prabuty i gm. w. Dakowo.

63. U. St. C. w Hawie — obejmuje: m. Hawa i gm. w. Rudnica, Winkielec.

64. U. St. C. w Kisielicach — obejmuje: m. Kisielice i gm. w. Henrykowo.

65. U. St. C. w Biskupcu — obejmuje: m. i gm. w. Biskupiec.

Pow. Żadźbork:

66. U. St. C. w Żadźborku — obejmuje: m. Żadźbork i gm. w. Marcinkowo, Sorkwity.

67. U. St. C. w Mikołajkach — obejmuje: m. Mikołajki i gm. w. Woźnice, Baranowo.

68. U. St. C. w Pieczkach — obejmuje: gm. w. Pieczki, Ukta, Aweiden i Rybno.

69. U. St. C. w Jarzębowie — obejmuje: gm. Jarzębowo.

Pow. Węgobork:

70. U. St. C. w Węgoborku — obejmuje: m. Węgobork i gm. w. Wegielsztyl, Rożanka, Huty, Belkhei, Olszewo, Posezdrze, Kruglanka i Budry.

Pow. Hówka:

71. U. St. C. w Landsbergu — obejmuje: m. Landsberg i gm. w. Bucholz, Landau, Poszlosen, Radenau, Sangniten, Toprinen.

Wojewoda:

(—) Dr Z. Robel

Poz. 8

USTAWA

z dnia 20 stycznia 1920 roku
o obywatelstwie państwa polskiego.

(Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 44 ex 1920)

(z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 896 ex 1932) i 28 grudnia 1934 (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976 ex 1934).

Art. 1. Obywatel polski nie może być jednocześnie obywatelem państwa innego.

Art. 2. Z chwilą ogłoszenia ustawy niniejszej prawo obywatelstwa polskiego służy każdej osobie bez różnicy płci, wieku, wyznania i narodowości, która:

1. jest osiedlona na obszarze Państwa Polskiego o ile jej nie służy obywatelstwo innego państwa. Za osiedlonego w państwie polskim w znaczeniu niniejszej ustawy jest uważany kto:

a) jest zapisany lub ma prawo być zapisanym do ksiąg stałej ludności b. Królestwa Polskiego;

b) ma prawo swojszczyzny w jednej z gmin na obszarze Państwa Polskiego, stanowiącym poprzednio część składową Państwa Austriackiego lub Węgierskiego;

c) miał już przed 1-ym stycznia 1908 r. z tytułu obywatelstwa niemieckiego stałe miejsce zamieszkania na obszarze Państwa Pruskiego;

- d) był zapisany do gminy miejskiej lub wiejskiej, albo do jednej z organizacji stanowych na ziemiach b. Cesarstwa Rosyjskiego, jakie wchodziły w skład Państwa Polskiego;
2. urodziła się na obszarze Państwa Polskiego, o ile nie służy jej obywatelstwo innego państwa;
3. ponadto, której na mocy traktatów międzynarodowych obywatelstwo polskie przysługuje.

Art. 3. Obywatele państw innych pochodzenia polskiego oraz ich potomkowie uznani będą za obywateli Państwa Polskiego, skoro po powrocie do Polskiego Państwa w urzędzie administracyjnym miejsca swego zamieszkania złożą dowody pochodzenia polskiego wraz z oświadczeniem, że chcą być obywatelami polskimi i zrzekają się obywatelstwa innego państwa.

Art. 4. Obywatelstwo polskie nabywa się:

1. przez urodzenie,
2. przez uprawnienie, uznanie lub przysposobienie,
3. przez zamążpójście,
4. przez nadanie,
5. przez przyjęcie urzędu publicznego lub przyjęcie do służby wojskowej w Państwie Polskim, o ile nie uczyniono przeciwnego zastrzeżenia.

Art. 5. Przez urodzenie dzieci ślubne nabywają obywatelstwo ojca, dzieci nieślubne — obywatelstwo matki. Dzieci rodziców niewiadomych, urodzone lub znalezione na obszarze Państwa Polskiego, uważane będą za obywateli polskich, o ile nie wykaże się ich inne obywatelstwo.

Art. 6. Przez uprawnienie, uznanie lub przysposobienie dziecko, liczące nie więcej niż 18 lat, nabywa obywatelstwo ojca lub matki, względnie innej osoby, uznającej lub przysposabiającej.

Art. 7. Przez zamążpójście nabywa obywatelstwo polskie cudzoziemka, poślubiająca obywatela polskiego.

Art. 8. Nadanie obywatelstwa polskiego nastąpić może na prośbę osoby, pragnącej je uzyskać, jeżeli wykaże:

1. że prowadziła nieposzlakowany tryb życia,
2. że przebywała stale przynajmniej od 10 lat w granicach Państwa Polskiego,
3. że posiada środki utrzymania lub zarabkowania dla siebie i swojej rodziny,
4. że posiada znajomość języka polskiego.

Za małoletnich oraz inne osoby, ograniczone w zdolności do działań prawnych, wnoszą prośbę o nadanie im obywatelstwa polskiego ich prawni zastępcy.

Art. 9. W wypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie, obywatelstwo polskie może być nadane osobom, nie odpowiadającym poszczególnym warunkom spośród wymienionych w art. 8, zwłaszcza na obszarze b. Cesarstwa Rosyjskiego, jaki wchodzi w skład Państwa Polskiego. W żadnym jednak razie obywatelstwo polskie nie może być nadane osobom, ukaranym przez sądy polskie za przestępstwa, pociągające za sobą ograniczenie praw, dopóki to ograniczenie trwa, tudzież osobom, znajdującym się w stanie upadłości.

Art. 10. Obywatelka polska, która przez zamążpójście za cudzoziemcem utraciła obywatelstwo polskie, odzyskuje je, jeżeli po ustaniu tego małżeństwa i osiedleniu się w Polsce złoży odpowiednie oświadczenie w urzędzie administracyjnym miejsca swego zamieszkania.

Art. 11. Utrata obywatelstwa polskiego następuje:

- 1) przez nabycie obcego obywatelstwa;
- 2) przez przyjęcie urzędu publicznego lub wstąpienie do służby wojskowej w państwie obcym bez zgody właściwego wojewody (Komisarza Rządu m. st. Warszawy), wyrażonej, w przypadkach zamiaru wstąpienia do służby wojskowej w państwie obcym, w porozumieniu z właściwym dowódcą okręgu korpusu.

Ośoby, obowiązane do czynnej służby wojskowej, nabyć mogą obywatelstwo obce nie inaczej, jak po uzyskaniu zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przeciwnym razie wobec Państwa Polskiego nie przestaną być uważane za obywateli polskich.

Art. 12. O nadaniu obywatelstwa polskiego rozstrzyga minister Spraw Wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii gminy, w której dana osoba jest zamieszkała, tudzież właściwej władzy administracji ogólnej.

Minister Spraw Wewnętrznych jest władny przekazać uprawnienia, wynikające z niniejszego artykułu, wojewodom i Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę.

Art. 13. Nadanie i utrata obywatelstwa polskiego, o ile inaczej nie zastrzeżono w akcie nadania lub w orzeczeniu o utracie obywatelstwa rozciąga się na żonę nabywającego lub tracącego obywatelstwo polskie, tudzież na jego dzieci, w wieku do lat 18.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 15. Wykonanie ustawy niniejszej i wykonanie potrzebnych rozporządzeń wykonawczych, w szczególności także ustalających właściwość władz nieuregulowaną niniejszą ustawą, formy dokumentów oraz szczegóły postępowania porucza się ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Poz. 9

OKÓLNIKI

Olsztyn, dn. 25 stycznia 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. 1556/187/Org./46

**Wywóz ruchomości
z terenu**

Ziem Odzyskanych.

PISMO OKÓLNE Nr 21

Do

**Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Ob. Prezydenta m. Olsztyna.**

Podaję do wiadomości i ścisłego stosowania okólnik Nr 2 Ministerstwa Ziem Odzyskanych, regulujący sprawę wywozu ruchomości z terenu ziem odzyskanych oraz pismo Ministerstwa Ziem Odzyskanych L. dz. 937/16/IV/46 z dnia 7 stycznia 1946 r. w powyższej sprawie.

Równocześnie anuluję postanowienie pkt. 5 okólnika Nr 136 w części, dotyczącej zwalczania t. zw. szabru (Mazurski Dziennik Pełnomocnika Rządu R. P. Nr 3, poz. 46, str. 175).

Wojewoda:
(—) Dr Z. Robel.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1946 r.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
Departament Mienia Państwowego
L. dz. 397/16/IV/46

OKÓLNIAK Nr 2

Na podstawie art. 2 lit. d. dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zarządzie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) zarządzam:

1. Ruchomości, stanowiące majątek opuszczony i porzucony w rozumieniu ustawy z dn. 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych lub porzuconych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 97), znajdujące się na terenie Ziem Odzyskanych, nie mogą być z terenu wywożone.

2. Zakaz wywozu (pkt. 1) nie dotyczy ruchomości opuszczonych i porzuconych (surowce, półfabrykaty, fabrykaty i narzędzia pracy), objętych w zarząd przez organa Ministerstwa Przemysłu, a koniecznych do wywieżenia w ramach ogólnego planu gospodarczego tego Ministerstwa.

W stosunku do tych ruchomości zezwolenia w przedmiocie wywozu, **wydane przez Ministerstwo Przemysłu lub upoważnione przez niego organa są ważne na równi z zezwoleniem Ministerstwa Ziem Odzyskanych.**

Zakaz ten nie dotyczy również **wytworów zakładów Ministerstwa Lasów i Monopoli Państwowych**, których zezwolenia ważne są na równi z zezwoleniem M. Z. O., jeśli wydane zostały przez Ministerstwo Lasów lub Dyрекcję Monopoli.

3. W przypadkach uzasadnionych istotnymi potrzebami wewnątrz kraju i przy uwzględnieniu gospodarczych potrzeb ziem odzyskanych, **może minister Ziem Odzyskanych zezwolić na wywóz ściśle określonych ruchomości, wydając ujednoliconego wzoru „Zezwolenie na wywóz“.**

Minister:
w z. (—) dr Jan Wasilewski,
wiceminister.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1946 r.

Ministerstwo Ziem Odzyskanych
L. dz. 937/16/IV/46.

Do

wszystkich Wojewodów (Pełnomocników Rządu)
na terenach Ziem Odzyskanych.

W załączeniu przesyłam okólnik Nr 2, regulujący sprawę wywozu ruchomości z terenu Ziem Odzyskanych i równocześnie nadmieniam:

Utrzymanie i zagospodarowanie Ziem Odzyskanych jest kwestią najwyższej wagi państwowej.

Cel ten osiągniemy przez:

1. Osiedlenie największej ilości osadników polskich na terenie Ziem Odzyskanych.
2. Utrzymanie i rozwój na tych terenach wszelkich warsztatów pracy oraz zapewnienie osadnikom poprawnych warunków mieszkaniowych i żywnościowych.

Planowe prowadzenie akcji osiedleńczej dozna wydatnej pomocy ze strony spontanicznego ruchu ludności tylko w tym przypadku, jeśli Ziemie Odzyskane nie będą ogalać z wszelkiego rodzaju dóbr, niezbędnych do ich zagospodarowania.

Dotychczasowy chaotyczny wywóz ruchomości przez „delegatów“ względnie „pełnomocników“ poszczególnych ministerstw, jak również „szabrownictwo“ doprowadziły do оголоce-
nia w znacznym stopniu tych ziem.

Stan ten nie może być dłużej tolerowany i do ukrócenia go zmierza załączony okólnik.

Intencją Ministerstwa Ziem Odzyskanych jest wstrzymanie jakiegokolwiek wywozu ruchomości z ziem odzyskanych z wyjątkami przewidzianymi w okólniku. Jedynie w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych należyście, może Ministerstwo Ziem Odzyskanych wydać zezwolenie na wywóz. **Zezwolenia, wydawane przez wszelkie inne władze, pozbawione są jakiegokolwiek znaczenia i mocy prawnej.**

Narzędzia pracy, w szczególności w rolnictwie, inwentarz żywy, urządzenia domowe i żywność, z reguły nie mogą być wywożone, co należy odnieść również do wszystkich innych przedmiotów, mogących bezpośrednio przyczynić się do ożywienia życia gospodarczego na ziemiach odzyskanych.

Równocześnie nadmieniam, że na podstawie dekretów z dnia 16. 11. 1945 r. o przestępstwach, szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy państwa i postępowaniu doraźnym (DZURP nr 53, poz. 300), przywłaszczenie, zańór w celu przywłaszczenia oraz kradzież mienia opuszczonego, ulega karze śmierci, więzienia dożywotniego lub więzienia w trybie postępowania doraźnego.

Minister:

w z. (—) Dr Wasilewski Jan, wiceminister

Poz. 10

Olsztyn, dnia 4 stycznia 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski
L. dz. 208/688/Org./45.

Oznaki i pieczęcie władz
i urzędów.

OKÓLNIAK Nr 269

W wykonaniu okólnika Nr 64 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 22. 11. 1945 r. L. dz. I. O. 13438/45 oraz okólnika Nr 45 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23. 8. 1945 r. Nr 13-1/2 w sprawie oznak i pieczęci władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych podaję do wiadomości i przestrzegania:

I. O oznakach.

1. Oznaka na budynku w którym mieści się władza, urząd, zakład, instytucja lub przedsiębiorstwo państwowe składa się z tablicy z herbem państwowym i z tablicy z napisem, odpowiadającym nazwie władzy (urzędu) n. p. Starostwo Powiatowe Olsztyńskie, Starostwo Powiatowe Węgorborskie.

Tablica z herbem państwowym ma kształt owalny, obwódkę białą - czerwoną i tło szare, na którym jest wyobrażony herb państwowy — Orzeł Piastowski (bez korony).

Tablica z napisem jest prostokątna, ustawiona poziomo, ma tło czerwone, barwy cynobru, zaś obwódkę oraz litery — białe.

Układ wzajemny obu tablic może być dwójaki: albo tablica z herbem państwowym znajduje się bezpośrednio nad tablicą z napisem i to bądź nad wejściem (drzwiami), bramą do urzędu, bądź też z boku tego wejścia; albo też tablica z herbem państwowym znajduje się nad wejściem (drzwiami, bramą), a dwie jednakowe tablice z napisem po obu stronach wejścia.

2. Wymiary tablicy z herbem państwowym wynoszą dla oznak władz i urzędów podległych bezpośrednio władzom naczelnym (oznaki II wielkości) 55 cm na 44 cm, dla wszystkich innych władz i urzędów (oznaki III wielkości) 50 cm na 40 cm.

3. Wymiary tablicy z napisem zależą od wielkości liter i długości napisu.

Wysokość liter napisów w oznakach II wielkości — 6 cm, w oznakach III wielkości — 5 cm.

Odstęp pomiędzy napisem a górną oraz dolną obwódką wynosi w oznakach II wielkości 28 mm, w oznakach III wielkości 26 mm, jeżeli napis jest w kilku wierszach, odstępy pomiędzy wierszami wynoszą odpowiednio 19 i 17 mm.

Szerokość obwódki wynosi 10 mm dla oznak wszystkich wielkości.

4. Jeżeli przy jednym wejściu mają być umieszczone oznaki kilku władz, urzędów państwowych, umieszcza się tylko jedną tablicę z herbem państwowym — wielkości, odpowiadającej najwyższej z tych władz — urzędów, i po jednej tablicy z napisem dla każdej z tych władz.

5. Wymienionych oznak używają władze i urzędy państwowe.

6. Używanie w oznakach skróconych nazw władz, urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych ze względu na długość tych nazw oraz używanie dla części napisów wtórnego znaczenia liter mniejszych od zasadniczo przepisanych jest dopuszczalne za zgodą Min. Adm. Publ. na wniosek mojego Urzędu.

Mając na uwadze zarządzenie Min. Adm. Publ. o ujednolicieniu oznak na budynkach, polecam Ob. Ob. Starostom dopilnować, aby urzędy zaopatrzyły się w oznaki wg przepisanych wzorów **w terminie do dnia 31. 3. 1946 r.**

Oznaki (szyldy) należy wykonać we własnym zakresie. O ile na terenie administrowanego powiatu nie byłoby zakładu, któryby mógł wykonać odpowiadające przepisom oznaki, wówczas należy zamówienia nadsyłać do Urzędu Pełnomocnika Rządu R. P. uwzględniając oddzielnie tablice z herbem państwowym i tablice prostokątne z napisem nazwy władzy — urzędu.

II. O pieczęciach urzędowych.

Pieczęcią urzędową władz i urzędów jest pieczęć okrągła z wyobrażeniem Orła Piastowskiego (bez korony) pośrodku i z napisem odpowiadającym nazwie danej władzy w otoku.

Jako zasadę ustaliam:

1. Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. posiadać winien następujące pieczęcie urzędowe:

- Jedną z napisem „Pełnomocnik Rządu R. P. na Okręg Mazurski“ średnicy 39 mm.
- Jedną z napisem „Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski“ średnicy 39 mm.
- Jedną do laku z napisem „Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski“ średnicy 30 mm.
- Jedną do legitymacyj, paszportów, dokumentów pocztowych oraz innych dokumentów, na których ze względu na szczupłość miejsca nie mogą być używane pieczęcie normalnego wymiaru — wówczas można używać pieczęci o średnicy 20 mm z napisem „Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski“.

W razie wyjątkowej konieczności używania w moim urzędzie drugiej pieczęci urzędowej, należy oznaczyć pieczęć numeracją, np. 1, 2.

2. Starostwo Powiatowe winno posiadać:

- Jedną pieczęć z napisem „Starosta Powiatowy“ z nazwą przymiotnikową powiatu o średnicy 36 mm.
- Jedną pieczęć z napisem „Starostwo Powiatowe“ z nazwą przymiotnikową powiatu o średnicy 36 mm.
- Jedną pieczęć do laku z napisem „Starostwo Powiatowe“ z nazwą przymiotnikową powiatu o średnicy 30 mm.

Ponadto mogą posiadać pieczęcie urzędowe o średnicy 36 mm urzędnicy fachowi, zgodnie z par. 5 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dn. 30. 6. 1931 r. w sprawie wewnętrznej organizacji Starostw (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464);

- lekarz powiatowy (z nazwą przymiotnikową powiatu) Lekarz Powiatowy“.
- Lekarz weterynarii z napisem „Starostwo Powiatowe (z nazwą przymiotnikową powiatu) Powiatowy Lekarz Weterynarii“.

3. Używanie pieczęci urzędowych.

Wobec powstających niekiedy wątpliwości co do używania pieczęci wyjaśniam, że:

- Korespondencja urzędowa (zwykła) z władzami podrzędnymi, równorzędnymi i nadrzędnymi z reguły nie wymaga zaopatrywania w pieczęć urzędową (okrągłą).
- Pieczęcią urzędową (okrągłą) winny być zaopatrywane dokumenty o charakterze publicznym, którym jednostka legitymować się może wobec właściwych władz lub osób interesowanych. Są to wszelkiego rodzaju zaświadczenia, akta, na mocy których osoby fizyczne lub prawne nabyły pewne uprawnienia jak np. poświadczenie lub akt nadania obywatelstwa, stwierdzenie tożsamości i dowody osobiste, uprawnienia wodnoprawne, uprawnienia przemysłowe, karty rzemieślnicze, delegacje, pełnomocnictwa, umowy, świadectwa ze złożonych egzaminów i t. p.

4. Przechowywanie pieczęci urzędowych.

Pieczęcie urzędowe (okrągłe) powinny być przechowywane stale pod zamknięciem w specjalnym pomieszczeniu przeznaczonym dla akt tajnych.

- a) W Urzędzie Pełnomocnika Rządu R. P. przechowywanie pieczęci urzędowych i zaopatrywanie w nie dokumentów powierzam kierownikowi kancelarii Urzędu.

Natomiast pieczęć (okrągłą) małą do legitymacji przechowywać i używać będzie naczelnik Wydziału Personalnego.

- b) W razie nieobecności kier. Kancelarii Urzędu i naczelnika Wydz. Personalnego — powyższe uprawnienia przekazuję na ich zastępców i oni są wówczas osobiście odpowiedzialni za przechowanie i właściwe używanie pieczęci.
- c) Starosta może powierzyć przechowywanie jak również zaopatrywanie dokumentów w pieczęć urzędową (okrągłą) — wicestaroscie.
- d) W razie nieobecności starosty i wicestarosty pieczęć należy powierzyć kierownikowi referatu ogólnego. Wówczas ponosi on wyłączną odpowiedzialność za odpowiednie przechowywanie oraz za właściwe jej używanie.
- e) Przekazywanie pieczęci przez posiadającego pieczęć urzędnika innym funkcjonariuszom dla ostemplowania większej ilości akt lub dokumentów nie jest dopuszczalne, a w razie konieczności ostemplowania dużej ilości druków lub zaświadczeń, pieczętować może niższy funkcjonariusz w pomieszczeniu i obecności urzędnika, któremu została powierzona pieczęć.

5. Sprawa posiadania i używania pieczęci przez władze samorządowe zostanie uregulowana oddzielnym zarządzeniem.

6. Używanie w pieczęciach nazw skróconych, odpowiednich władz, urzędów ze względu na długość nazw może mieć miejsce za zgodą Min. Adm. Publ.

7. W razie zagubienia pieczęci urzędowej należy zawiadomić o tym bezzwłocznie mój Urząd, prokuratora właściwego Sądu Okręgowego oraz Mennicę Państwową.

8. Pieczęcie, które z powodu zniszczenia, uszkodzenia, zwinienia władzy lub urzędu lub też z innych powodów nie mogą być nadal używane należy bezzwłocznie przekazać do mego Urzędu (Wydział Org.).

9. Mennica Państwowa dokonywa na żądanie sądów, urzędów prokuratorskich i władz bezpieczeństwa bezpłatnie ekspertyz i wydaje orzeczenia co do autentyczności pieczęci urzędowych i ich odcisków.

Podając powyższe do wiadomości, polecam nadesłać do mego Urzędu po 1 odcisku każdej używanej dotychczas pieczęci oraz zgłosić zamówienia na pieczęcie urzędowe w terminie nieprzekraczalnym do dn. 15. 1. 1946 r.

Pieczęcie urzędowe właściwego typu będą zbiorowo zamówione w Mennicy Państwowej za pośrednictwem Min. Adm. Publ. i po wykona-

niu doręczone Ob. Ob. Starostom, po czym dotąd używane nie odpowiadające powyższym przepisom, należy przekazać memu Urzędowi celem przekazania Mennicy Państwowej.

Z-ca Pełnomocnika Rządu R. P.
na Okręg Mazurski:
(—) J. Burski

Poz. 11

Olsztyn, dnia 14. 1. 1946 r.

Pełnomocnik Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

L. dz. 24/Org/46.

Spis powszechny ludności.

OKÓLNIK Nr 24

Do

**Ob. Ob. Starostów Powiatowych
Prezydenta m. Olsztyna.**

Na skutek uchwały Rady Ministrów przeprowadzony będzie dnia 14 lutego b. r. powszechny sumaryczny spis ludności cywilnej w państwie. Jednocześnie z tym spisem na Ziemiach Odzyskanych odbędzie się uzupełniający spis roczników 1927—1946 dla potrzeb administracji szkolnej. Zarządzenie ob. Ministra Ziem Odzyskanych z dnia 9. 1. 1946 r., dotyczące planu i sposobu przeprowadzenia spisu, zostało już przesłane ob. ob. Starostom do wiadomości.

Polecam bezzwłocznie przystąpić do wykonania czynności przygotowawczych do spisu w myśl instrukcji, zawartych w powołanym zarządzeniu i ścisłego przestrzegania wyznaczonych terminów.

Do najpilniejszych czynności należy mianowanie spośród personelu starostwa powiatowego komisarzy spisowego i jego zastępcy, na których ciąży obowiązek zorganizowania i przeprowadzenia spisu w powiecie, oraz sporządzenia okręgów spisowych. Szczegółowych wskazówek i wyjaśnień do technicznej i budżetowej akcji spisowej udzielać będzie delegat Głównego Urzędu Statystycznego na Okręg Mazurski ob. Baczyńska Leokadia i mianowany przeze mnie Wojewódzki Komisarz Spisowy ob. Lisiewicz Edward (Urząd Wojewódzki, pokój nr 10, tel. nr 45). Powołanym na Komisarzy Spisowych pracownikom państwowym i samorządowym należy udzielić urlopu na czas akcji spisowej, ponadto należy podać do wiadomości zainteresowanym władzom i urzędom państwowym i samorządowym, że obowiązane są udzielić jak najdalej idących ułatwień pomocy Komisarzom Spisowym przy wykonywaniu ich czynności. Polecenia Pow. Komisarzy Spisowych w zakresie czynności spisowych równoznaczne są z zarządzeniami ob. ob. Starostów.

Zważywszy na trudności, jakie napotykać będzie przeprowadzenie akcji spisowej na terenie tut. Okręgu, uważam za celowe, aby ob. ob. Starostowie zainteresowali nią stronnictwa polityczne, organizacje społeczne i duchowieństwo i w ten sposób zapewнили sobie współudział czynnika społecznego, który może oddać cenne usługi w dostarczeniu na komisarzy spisowych osób, dających gwarancję, że sumiennie wywiążą się ze swych obowiązków.

Dla Okręgu Mazurskiego zamierzony spis ludności posiadać będzie szczególnie ważne znaczenie, z tego względu apeluję do ob. ob. Starostów, aby dołożyli ze swej strony wszelkich starań i czuwali nad sprawnym i dokładnym przeprowadzeniem akcji spisowej na swoim terenie.

Wojewoda:

(—) Dr Z. Robel

Poz. 12.

Olsztyn, dnia 4. XII. 45 r.

Pełnomocnik Rządu R. P. na Okręg Mazurski

Zwalczanie szkodnictwa leśnego.

L. dz. 10960 Adm. 45.

OKÓLNIK Nr 245

Pismem okólnym z dnia 5. X. 1945 r. L. dz. 177/Org./45 poleciłem Ob. Ob. Starostom szybkie rozpatrywanie spraw o przestępstwa leśne i szybką egzekucję w tych sprawach.

Ze względu na duże rozmiary dewastacji dokonywanej w lasach państwowych polecam Ob. Ob. Starostom stosowanie w sprawach o szkodnictwo leśne możliwie wysokich kar w ramach przepisów ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 224). Wymierzanie jedynie kary grzywny będzie ze względu na obniżenie się wartości pieniądza w stosunku do okresu przedwojennego najczęściej nie wystarczające. Dlatego też w wypadkach, gdy ustawa zezwala na to, w szczególności zaś w sprawach o wyręb i zabór drzewa z cudzego lasu (art. 6) należy orzekać jak najczęściej kary aresztu w wysokim wymiarze, jako karę zasadniczą, niezależnie od nawiązki przewidzianej w art. 13 powołanej ustawy.

Nadmieniam, że Ministerstwo Administracji Publicznej opracowało ostatnio projekt rozporządzenia o wprowadzeniu przyspieszonego postępowania w sprawach o przestępstwa leśne. Rozporządzenie to umożliwi w myśl postanowień art. 53 p. 1 postępowanie karno-administracyjne natychmiastową wykonalność grzywien wymierzonych przez starostwa i spowoduje w razie ządania skierowania sprawy na drogę sądową wyznaczenie rozprawy w czasie 14-dniowym.

Poza tym w najbliższym czasie ukaże się dekret o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych i nawiązek na wysokości dziesięciokrotnej w stosunku do stawek przyjętych w obowiązującym ustawodawstwie.

Równocześnie podaję do wiadomości wyciąg ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o szkodnictwie leśnym i polnym (Dz. Ust. R. P. Nr 30, poz. 224):

ROZDZIAŁ II.

Szkodnictwo leśne.

Art. 6. (1) Kto dokonywa w cudzym lesie wyrębu drzewa, albo zabiera z cudzego lasu drzewo wyrębane lub powalone podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3000 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Kto:

1) dokonywa w cudzym lesie wyrębu gałęzi, korzeni lub krzewów, albo wyrывa je lub łamie,

2) zabiera z cudzego lasu gałęzie, korzenie lub krzewy,

3) karczuje w cudzym lesie pniaki, podlega karze aresztu do 2 tygodni i grzywny 500 złotych, albo jednej z tych kar.

(3) W razie zaboru drzewa, gałęzi, korzeni, krzewów lub pniaków, albo wyrobionych z nich materiałów z miejsca ich przygotowania lub składów do przechowania, sprawca ulega odpowiedzialności według przepisów kodeksu karnego o przestępstwach przeciwko mieniu.

Art. 7. (1) Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje drzewo, gałęzie, korzenie, krzewy lub pniaki, świadom ich pochodzenia z wykroczenia, określonego w art. 6 ust. (1) i (2), albo pomaga do zbycia lub ukrycia tych przedmiotów, podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3000 złotych, albo jednej z tych kar.

(2) Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje drzewo, gałęzie, korzenie, krzewy lub pniaki, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien przypuszczać, że zostały uzyskane za pomocą wykroczenia, określonego w art. 6 ust. (1) i (2), albo pomaga do ich zbycia lub ukrycia, podlega karze aresztu do 2 tygodni i grzywny do 500 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 8. (1) Przepisów art. 6 nie stosuje się do osób, powołanych do dozoru w lasach; osoby te podlegają odpowiedzialności według przepisów kodeksu karnego.

(2) Jeżeli osoba, powołana do dozoru w lesie, popełni przestępstwo, określone w art. 7 podlega odpowiedzialności według art. 160 lub 161 kodeksu karnego.

Art. 9. Kto w cudzym lesie wydobywa żywicę lub sok brzoźowy, obrywa szyszki, zdziera korę, nacina drzewo lub w inny sposób je uszkodzi, podlega karze grzywny do 100 złotych.

Art. 10. Kto w cudzym lesie zbiera korę, wiory, darni, trawę, wrzos, mech, ściółkę, szyszki, grzyby, jagody, owoce lub ziola, podlega karze grzywny do 10 złotych.

Art. 11. Kto w cudzym lesie pasie zwierzęta gospodarskie lub drób, podlega karze aresztu do tygodnia i grzywny do 250 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 12. Kto:

1) wydobywa w cudzym lesie piasek, margiel, żwir, glinę lub torf,

2) zwozi do cudzego lasu kamienie, śmieci, padlinę lub nieczystości,

3) niszczy sadzonki lub mrowisko w cudzym lesie,

4) przechodzi, przejeżdża lub przegania zwierzęta gospodarskie albo drób przez cudzy las w miejscach zabronionych, podlega karze grzywny do 100 złotych.

Art. 13. (1) W przypadkach przewidzianych w art. 6 ust. (1) i (2), orzeka się nawiązkę w wysokości podwójnej wartości drzewa, gałęzi, korzeni, krzewów lub pniaków.

(2) Wartość drzewa, gałęzi, korzeni, krzewów i pniaków określa się według cennika, ustalonego dla lasów państwowych,

(3) W przypadkach, przewidzianych w art. 11 i w art. 12 pkt. 1) i 4), orzeka się nawiązkę w wysokości:

- 1) 1 złotego od każdego zwierzęcia i 10 groszy od każdej sztuki drobiu (art. 11);
- 2) dwukrotnej wartości wydobytego materiału (art. 12, pkt. 1);
- 3) 50 groszy od każdego zwierzęcia i 5 groszy od każdej sztuki drobiu (art. 12, pkt. 4).

Art. 14. Nie ma przestępstwa, jeżeli dokonano zaboru drzewa lub gałęzi w celu zaspokojenia potrzeby wynikłej niespodziewanie w podroży.

Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski
wz. (—) Frolewicz.

Poz. 13.

Olsztyn, dnia 2. I. 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

Nr dz. 2/Sp.-Pol./46

**Wykaz czasów ochronnych
dla zwierzyny.**

Okólnik Nr 2.

Na podstawie Art. 52 Ustawy Łowieckiej z dnia 3. XII. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) ogłaszam wykaz czasów ochronnych obowiązujących na terenie województwa Mazurskiego w roku 1946.

- 1) Niedźwiedzie całkowita ochrona.
- 2) Bobry całkowita ochrona.
- 3) Łosie całkowita ochrona byków, łań i cieląt.
- 4) Jelenie byki czas ochronny od 1 stycznia do 31 sierpnia i od 1 listopada do 31 grudnia.
- 5) Daniele łapaciarze czas ochronny od 1 stycznia do 31 października i od 1 grudnia do 31 grudnia.
- 6) Jelenie, łanie i cielęta, danielę łanie i cielęta całkowita ochrona.
- 7) Sarny, kozły, kozy i kozłeta całkowita ochrona.

Dla zwierzyny łownej wymienionej w punktach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, o ile zajdzie potrzeba odstrzału hodowlanego, odstrzał taki może być dokonany tylko za indywidualnym zezwoleniem Pełnomocnika Rządu na Okręg Mazurski i zaopiniowania przez P. Z. Ł. za wyjątkiem lasów państw. w których zezwolenie na odstrzał może być wydane wyłącznie przez ministra Leśnictwa.

- 8) Dzikie czas ochronny od 16 marca do 31 czerwca.
- 9) Rysie całkowita ochrona.
- 10) Żbiki całkowita ochrona.
- 11) Kuny leśne (tumaki) całkowita ochrona.
- 12) Norki czas ochronny od 1 lutego do 31 grudnia.
- 13) Borsuki całkowita ochrona.
- 14) Wiewiórki całkowita ochrona.
- 15) Zające szaraki od 15 stycznia do 15 października, zające bielaki od 15 stycznia do 15 listopada.
- 16) Głuszce koguty i kury całkowita ochrona.

17) Cietrzewie koguty i kury całkowita ochrona.

18) Jarząbki czas ochronny od 1 lutego do 30 września i od 15 listopada do 31 grudnia.

19) Pardwy całkowita ochrona.

20) Bażanty koguty i kury całkowita ochrona.

21) Przepiórki całkowita ochrona.

22) Słonki czas ochronny od 14 maja do 15 sierpnia.

23) Bataliony czas ochronny od 1 czerwca do 31 lipca.

24) Dzikie kaczki, kaczory czas ochronny od 1 marca do 15 lipca.

25) Dzikie kaczki samice czas ochronny od 1 stycznia do 15 lipca i od 1 grudnia do 31 grudnia.

26) Inne ptactwo wodne i błotne od 1 stycznia do 15 lipca.

27) Czarne bociany całkowita ochrona.

28) Dzikie łabędzie i kormorany całkowita ochrona.

29) Dzikie gęsi czas ochronny od 1 kwietnia do 31 lipca.

30) Dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, pasz koty od 1 stycznia do 15 sierpnia.

31) Puhacze całkowita ochrona.

32) Ptaki krukowate i drapieżne za wyjątkiem jastrzębia, gołębia krogulca i wrony sovej czas ochronny od 1 lutego do 31 lipca.

33) Wilki, lisy, wydry, kuny domowe (kamionki) tchórze, gronostaje, króliki, jastrzębie gołębiarze, krogulce i wrony siwe, wolno polować przez cały rok.

34) Orły całkowita ochrona.

Wojewoda:
(—) Dr Z. Robel.

Poz. 14.

Olsztyn, dnia 8 stycznia 1946 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. 132/12/Org./46

**Utworzenie Komisji Specjalnej
do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.**

Okólnik Nr 8.

Poniżej podaję do wiadomości i ścisłego przestrzegania treść pisma Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym z dn. 2 stycznia 1946 r. L. dz. 2/46:

W związku z rozpoczęciem działalności Delegatury Komisji Specjalnej do walki z Nadużyciami Szkodnictwem Gospodarczym z mocy Dekretu z dnia 16 listopada 1945 roku o utworzeniu i zakresie działalności Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz. Ust. R. P. z dnia 7. 12. 45 r. Nr 53, poz. 302) na podstawie art. 11 tegoż Dekretu, nakładam obowiązek na wszystkie Władze i Urzędy Państwowe i Samorządowe oraz Władze Sądowe i Prokuratorskie, tudzież wszel-

kie organa kontroli społecznej, powiadamiania Komisji o wszelkich przestępstwach godzących w interesy życia gospodarczego lub społeczno-Państwa, a zwłaszcza o wypadkach przewłaszczenia, grabieży mienia publicznego, albo będącego pod zarządem publicznym, korupcji, łapownictwa, spekulacji i t. z. szabrownictwa.

Wszelkie pisma należy kierować do Komisji Specjalnej mieszczącej się w Olsztynie, przy ul. Stalina 34.

Wojewoda:

(—) Dr Z. Robel.

Poz. 15.

Olsztyn, dn. 4. I. 1946 r.

**Urząd Pełnomocnika Rządu R. P.
na Okręg Mazurski
Wydział Organizacyjny**

N 1 Org./46

**Przedmioty ruchome
skonfiskowane u „szabrowników“.**

Okólnik Nr 1.

Wobec wejścia w życie dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301) Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. zarządza co następuje:

Przestępstwa, przewidziane w Art. 29 dekretu z dnia 16. XI. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 300), czyli t. zw. „Szabrownictwo“ podpada pod rozpoznanie Sądów Doraźnych, a przedmioty ruchome, odebrane podczas nielegalnego przewozu lub wywozu, stanowią dowód rzeczowy w sprawie karnej.

Wobec powyższego o każdym zatrzymanym „szabrowniku“ należy bezzwłocznie powiadomić prokuratora, celem wszczęcia postępowania karnego, a rzeczy ruchome zatrzymane winny być złożone w depozycie starostwa, aż do czasu decyzji władzy sądowej.

Kierownicy pojazdów mechanicznych, trzgniący się przewozem t. zw. szabru, winni być przekazani do dyspozycji prokuratora, a te pojazdy zatrzymane.

Rzeczy ruchome, skonfiskowane u „szabrowników“ i znajdujące się dotychczas w depozycie starostwa, a nie stanowiące, jako dowód rzeczowy w sprawach karnych, winny być przekazane właściwemu oddziałowi Tymczasowego Zarządu Państwowego, który te rzeczy w porozumieniu z ob. Starostą rozdzieli pomiędzy najuboższą ludność.

W związku z powyższym zostają anulowane postanowienia pkt. 6, 7, 11 okólnika Nr 136, w części, dotyczącej zwalczania t. zw. szabru (Mazurski Dziennik Pełnomocnika Rządu Nr 3 poz. 46, str. 175).

Niniejszy okólnik obowiązuje do czasu expiracji dekretu o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 301).

Za Wojewodę:

(—) T. Smolik,

Naczelnik Wydziału.

Poz. 16.

Olsztyn, dn. 15. XII. 45 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. 275/Pr./45.

**Dotyczy: uruchomienia Komitetów
Opieki Społecznej.**

Okólnik Nr 275

Do

Ob. Ob. Starostów Pow. Okręgu Mazurskiego i Prezydenta m. Olsztyna.

W związku z tym, że szereg starostw i miast nie ma należycie zorganizowanego aparatu Opieki Społecznej, a kredyty przeznaczone na cele opiekuńcze nie są zużywane w celowy sposób, polecam ob. ob. Starostom powołać na terenie miast i gmin wiejskich, miejskie i gminne komitety Opieki Społecznej. Zadaniem komitetów w ramach ścisłej współpracy z instytucjami państwowej Opieki Społecznej będzie:

1) Informowanie władz opieki państwowej o najistotniejszych potrzebach środowiska.

2) Przeprowadzenie wywiadów dla celów opiekuńczych.

3) Prowadzenie niektórych agend Opieki Społecznej (rozdzielanie żywności, odzieży, niesienie doraźnej pomocy, transport. repatriantów, dożywianie dzieci w szkołach i przed-szkolach.

4) Organizowanie samopomocy.

W skład komitetów wchodzi przedstawiciele:

a) władz (samorządu miejskiego, wiejskiego)

b) organizacji o charakterze charytatywnym,

c) P. Komitetu narodowościowego,

d) przedstawiciele repatriantów osadników,

e) delegacji gromad wiejskich.

Nad gospodarką K. O. S. prowadzą kontrolę władze administracyjne I. inst. (starostowie).

Z-ca Pełnomocnika Rządu R. P.
na Okręg Mazurski

(—) J. Burski.

Poz. 17.

Olsztyn, dn. 6 grudnia 1945 r.

**Pełnomocnik Rządu R. P.
na Okręg Mazurski**

L. dz. 10959/C626/Org./45 — 266

**Przekazywanie przedmiotów
ofiarowanych na rzecz
Skarbu Państwa.**

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Ministerstwo Skarbu informuje, że poszczególne władze i urzędy państwowe i samorządowe otrzymują i przechowują składane na rzecz Skarbu Państwa dary w postaci złotych monet, walut zagranicznych, kosztowności itd. Prócz tego zdarzają się wypadki przechowywania przez władze bezpieczeństwa przedmiotów wartościowych, przypadłych na rzecz Skarbu Państwa zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ze względu na konieczność ujęcia wszystkich tych przedmiotów w szczególną ewidencję

i odpowiednio ich wykorzystanie dla Skarbu Państwa polecam, aby wszelkie wyżej omawiane dary były natychmiast odprowadzane do najbliższego Oddziału Narodowego Banku Polskiego w paczkach komisyjnie opieczetowanych, przy czym odpis protokołu komisyjnego ze szczegółowym opisem zawartości depozytu winien być nadesłany do Ministerstwa Skarbu. Departament Budżetowy — Inspekcja. Ofiarodawcom powinny być wydawane pokwitowania z odbioru darów z parafowanych przez odbierającą władzę kwitariuszy i zaopatrzone pieczęcią urzędu i podpisem upoważnionego do odbioru urzędnika.

Ob. Ob. Starostowie podadzą treść powyższego zarządzenia do wiadomości wszystkim burmistrzom i wójtom z poleceniem, aby dary złożone na Skarb Państwa, jak i te która w przyszłości wpłyną, przesłane były bezzwłocznie do Urzędu Starościńskiego, celem komisyjnego opieczetowania i zaprotokolowania.

Z-ca Pełnomocnika Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

(—) J. Burski.

Foz. 18.

Olsztyn, dn. 25 stycznia 1946 r.

INSTRUKCJA

dla urzędnika stanu cywilnego

I. Obowiązki urzędnika stanu cywilnego

A) Urzędnik stanu cywilnego ponosi całkowitą i wyłączną odpowiedzialność za należyte prowadzenie i zabezpieczenie aktów stanu cywilnego.

Do wykonywania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego obowiązany jest on nawet poza godzinami urzędowania, a także w niedziele i święta, o ile odmowa taka mogłaby narazić stronę na: a) poważny uszczerbek materialny, b) utratę praw cywilnych.

Czynności, wymaganej przez stronę, winien on bezwzględnie dopełnić w każdym czasie, gdyby za spisaniem aktu przemawiał wzgląd na interes publiczny.

Urzędnik stanu cywilnego, zaniedbujący swoich obowiązków, podlega karom porządkowym upomnienia oraz grzywny do 200 zł.

Strona, która odniosła szkodę materialną z powodu niedbalstwa lub złej woli urzędnika stanu cywilnego, a szkoda stąd powstała nie mogła zapobiec, ma prawo poszukiwać wynagrodzenia tejże szkody na urzędniku stanu cywilnego.

B) W zasadzie akt stanu cywilnego winien być sporządzony w urzędzie stanu cywilnego. W przypadku małżeństwa, gdyby zachodziła stwierdzona niemożność stawienia się tam którejkolwiek z osób, mających zawrzeć związek małżeński należy dokonać spisania aktu małżeństwa poza siedzibą urzędu.

C) Akta stanu cywilnego należy prowadzić a) w języku polskim, wpisów dokonywać czytelnie i bez skrótów, b) miejsca wolne w poszczególnych rubrykach natychmiast wypełniać linią ciągłą, c) datę urodzenia, zawarcia małżeństwa lub zgonu wpisywać słowami i liczbami, d) wszystkie inne liczby w tekście aktów (również oznaczenia dat z wyjątkiem

nazwy miesięcy) wpisywać wyłącznie liczbami, e) niedopuszczalne jest jakiekolwiek wywabianie lub skrobanie raz dokonanego zapisu, f) ewentualne omyłki winny być zakreślone w ten sposób, by można je było odczytać, g) wszelkie przekreślenia powinny być dokładnie omówione przy końcu dokumentu (w rubryce „uwagi”), h) wyrazy dopisane lub przekreślone, a nie omówione, uważa się za nienapisane lub za niedokonane we wpisie.

D) Urzędnik stanu cywilnego prowadzi: 1. księgę miejscową, 2. księgę wtóropisów, 3. skorowidz alfabetyczny, 4. akta zbiorowe, 5. książkę opłat pobranych i podlegających ściąganiu, 6. wykaz aktów urodzenia, w których imię dziecka nie zostało zgłoszone.

Księgi miejscowe i wtóropisów prowadzi się oddzielnie dla aktów urodzeń, małżeństw i zeznań.

Skorowidz alfabetyczny dla każdego rodzaju tych aktów prowadzi się w dwóch egzemplarzach, a mianowicie: a) książkowy dla użytku własnego, b) na oddzielnych kartach — dla księgi wtóropisów. Karty te powinny być przy końcu roku kalendarzowego zszyte, oparowane i zamknięte.

Każda z ksiąg urodzeń, małżeństw i zgonów ulega zamknięciu po wypełnieniu, względnie po upływie roku kalendarzowego. Zamknięcie to stwierdza urzędnik stanu cywilnego, czyniąc na ostatniej stronie pod wpisem odpowiednią adnotację (patrz § 15 ustęp 1 rozporządzenia wykonawczego (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304 ex 1945)).

E) Do księgi miejscowej wpisywane są zdarzenia na podstawie zgłoszeń. Księga ta wraz ze skorowidzem (książkowym) przechowywana ma być w urzędzie stanu cywilnego.

W księdze wtóropisów sporządza się odpisy dokonanych aktów z księgi pierwszej (miejscowej). — Księga ta łącznie ze skorowidzami (na oddzielnych kartach) ma być przesyłana po upływie roku kalendarzowego do archiwum właściwego dla miejsca siedziby urzędu stanu cywilnego — sądu grodzkiego.

Uwaga. 1 Odpis na karcie przeznaczonej do księgi wtóropisów sporządza się w tym samym dniu, w którym dokonano wpisu do księgi miejscowej — dotyczy to także zapisu w skorowidzu alfabetycznym. Wtóropis winien być opatrzoney wzmianką uwierzytelniającą (patrz § 42 ustęp 2 rozporządzenia wykonawczego — Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304 ex 1945).

2. W skorowidzu wpisuje się nazwisko i imię osoby, której akt dotyczy oraz Nr aktu.

3. W skorowidzach, odnośnie aktów małżeństwa, zapisu należy dokonać podwójnie, a mianowicie według nazwiska męża i panińskiego żony, podając przy każdym z tych nazwisk, Nr aktu, który ich dotyczy.

W egzemplarzach skorowidzów, dołączonych do księgi miejscowej (urodzeń i zgonów), wpisuje się wzmiankę o aktach, które dotyczą zdarzeń z danego roku, lecz zostały zarejestrowane w roku lub latach następnych (np. dziecko urodziło się, względnie zmarło, 30 grudnia 1945 r., a akt urodzenia lub śmierci sporządzono 2-go stycznia 1946 r. — Tu sporządzenie aktu zanotować winien urzędnik stanu cywilnego w

skorowidzu na rok 1946, a wzmiankę o tym poczynić w skorowidzu z 1945 r., podając datę i Nr spisane go aktu).

F. Akta zbiorowe prowadzi się oddzielnie dla urodzeń, małżeństw i zgonów. Obejmują one wszelkie składane i nadsyłane dokumenty osobiste (wypisy aktów stanu cywilnego, zaświadczenia itd.), zgłoszenia (pisemne), wnioski, zarządzenia władz nadzorczych, orzeczenia sądowe, oraz protokoły sporządzone przez urzędnika stanu cywilnego, jak również i oryginały jego decyzji.

Dokument, podlegający załączeniu do akt zbiorowych winien być przez urzędnika stanu cywilnego opatrzony Nr odnośnego aktu stanu cywilnego, oraz, o ile dokument ten składa strona, adnotacją, stwierdzającą, kto dany dokument złożył. Strona winna potwierdzić podpisem składany przez siebie dokument.

Akta zbiorowe powiązane są ściśle z księgą, której dotyczą i winny być one prowadzone według kolejności chronologicznej tj. według czasu i numeru aktu sporządzonego w księdze miejscowej.

Książka opłat zawiera rubryki: a) nazwisko i imię osoby, która dokonała wpłaty, b) wysokość wpłaty, c) data i nr aktu, którego wpłata dotyczy, d) rodzaj dokonanej czynności.

Uwaga. Wysokość pobieranych opłat ustalona została w rozporządzeniu wykonawczym do prawa o aktach stanu cywilnego (patrz § 109 — Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 304 ex 1945).

G) Do czasu nadesłania przez Urząd Wojewódzki ksiąg stanu cywilnego — księgi te (miejscowa i wtóropisów) prowadzić należy na oddzielnych kartach (egzemplarze tych kart zostaną nadesłane). Powinny one pozostawać pod troskliwą opieką urzędnika stanu cywilnego i tak przechowywane, by wyłączona była możliwość ich zagubienia, uszkodzenia lub zniszczenia. Ksiąg tych (chwilowo kart) nie wolno pod żadnym pozorem wynosić poza lokal-urzędu stanu cywilnego, z uwzględnieniem wypadków, przewidzianych w art. 73 prawa o aktach stanu cywilnego (patrz Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945), oraz w razie zaistnienia możliwości zniszczenia ich przez wypadki żywiołowe.

H) Urzędnik stanu cywilnego obowiązany jest sporządzić akt a) w dniu, w którym dokonano zgłoszenia ustnego, b) najpóźniej w ciągu trzech dni, po nadejściu zgłoszenia na piśmie lub zarządzenia władz nadzorczych.

Urzędnikowi stanu cywilnego nie wolno odmówić sporządzenia aktu stanu cywilnego, w razie gdy strona nie przedstawi wypisów aktów, na podstawie których ma dokonać adnotacji (przypisku) pod tekstem (treścią) tegoż aktu.

Urzędnik stanu cywilnego winien odstąpić od spisania aktu jeżeli zdarzenie, będące podstawą wpisu, dotyczy jego samego, jego wstępnych zstępnych i małżonka (akt winien sporządzić zastępca).

W wypadku nadesłania przez urzędy stanu cywilnego, sądy i notariuszów zawiadomień oraz decyzji władz administracyjnych wolno urzędnikowi stanu cywilnego wpisać do aktu, po jego sporządzeniu, nową treść (na marginesie z lewej strony) w formie wzmianki dodatkowej, którą stwierdzić winien swoim podpi-

sem oraz datą sporządzenia omawianej wzmianki, a nadto wskazać podstawę jej dokonania (patrz § 25 ust. 3-ci rozporządzenia wykonawczego — Dz. U. R. P. Nr 54 ex 1945).

Uwaga. 1. Wzmianka może być wpisana na wniosek strony jedynie na podstawie uwierzytelnionego odpisu orzeczenia lub decyzji opatrzonego klauzulą prawomocności.

2. Wzmianki stanowią z chwilą dokonania wpisu nierozdzielną część aktu. Urzędnikowi stanu cywilnego nie wolno wydać odpisów zupełnych bez dosłownego ich powtórzenia, ani też odpisów częściowych i wyciągów z pominięciem zmian treści, wynikających ze wzmianek dodatkowych.

J) Do obowiązków urzędnika stanu cywilnego należy również przesyłanie zawiadomień o zarejestrowanych przez siebie aktach do zainteresowanych urzędów stanu cywilnego, a mianowicie: a) o każdym zarejestrowanym małżeństwie — te urzędy stanu cywilnego, w których sporządzono akta urodzeń małżonków, b) o każdym zarejestrowanym zejściu lub uznaniu za zmarłego albo sądowym stwierdzeniu zgonu — te urzędy stanu cywilnego, w których sporządzono akt urodzenia i ostatni akt małżeństwa zmarłego, c) o każdym zarejestrowanym akcie uznania dziecka pozamałżeńskiego lub uprawnienia go przez następne małżeństwo rodziców albo zaównanie go z dzieckiem z małżeństwa — te urzędy stanu cywilnego, w których sporządzono akt urodzenia i małżeństwa osoby, której dotyczy ta zmiana.

Uwaga. W myśl § 37 rozporządzenia ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23-go maja 1934 o meldunkach i księgach ludności (Dz. U. R. P. Nr 54 poz. 489 ex 1934) prowadzący akta stanu cywilnego (urzędnik stanu cywilnego) obowiązany jest w ciągu pierwszych 15 dni miesięcy: stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku przysyłać do gminy zamieszkania wyciągi z aktów stanu cywilnego, dot. każdego indywidualnie przypadku urodzenia, zgonu, tudzież zawarcia związku małżeńskiego, zarejestrowanych przez niego w ciągu poprzedniego kwartału. Wyciągi takie powinny zawierać oznaczenia odpowiedniej księgi i nr aktu, a nadto w wypadku zawiadomienia o małżeństwie a) nr rejestru, b) dzień, miesiąc, rok ślubu, c) nazwisko i imiona, zawód, datę i miejsce urodzenia (miejscowość, gmina, powiat), miejsce zamieszkania oraz imiona rodziców każdego z małżonków.

Zawiadomienia te dotyczą również wszelkich wzmianek wpisywanych na marginesie aktu stanu cywilnego.

W myśl § 40 ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 3-go czerwca 1906 r. o opodatkowaniu spadków i darowizn, urzędy stanu cywilnego obowiązane są nadsyłać miejscowo właściwemu urzędowi skarbowemu wykazy wypadków śmierci za ubiegły miesiąc, w terminie do dnia 5-go następnego miesiąca.

K) Urzędnik stanu cywilnego obowiązany jest wydać zgłaszającej się osobie na jej żądanie a) wyciąg lub odpis skrócony aktu stanu cywilnego, b) zaświadczenie, że określonego wpisu w księgach stanu cywilnego nie ma.

Odpis zupełny aktu stanu cywilnego wolno wydać osobie, której stan cywilny został w akcie stwierdzony, względnie jej wstępnemu (rodzice, dziadkowie itd.), zstępnemu (dzieciom, wnukom itd.), małżonkowi, a nadto na skutek zezwolenia sądu.

L) Urzędnik stanu cywilnego powinien pogłębiać swoją wiedzę w zakresie spraw, dotyczących prowadzenia ksiąg stanu cywilnego, przez częste czytanie nr 48 i 54 Dziennika Ustaw R. P. ex 1945 r.).

M) Sposób przechowywania akt stanu cywilnego. Akta stanu cywilnego mają być przechowywane w szafach pod stałym zamknięciem. Dostęp do akt może mieć tylko urzędnik stanu cywilnego, jego zastępca oraz zatrudniony w urzędzie personel pomocniczy.

N) Siedziba urzędu stanu cywilnego. Urząd stanu cywilnego powinien znajdować się w oddzielnym pomieszczeniu, na ścianach pokoju zawieszono emblematy państwowe (godło państwowe), na zewnątrz budynku ma być umieszczona tablica z napisem: „Urząd Stanu Cywilnego w”.

Ludność miejscowa winna być powiadomiona, sposobem ogólnie tam przyjętym, o tym, jakie miejscowości wchodzi w skład danego obwodu urzędu stanu cywilnego a nadto podane godziny urzędowania.

W urzędach gmin miejskich i wiejskich, wchodzących w skład obwodu urzędu stanu cywilnego powinna być podana do wiadomości publicznej, w miejscu przeznaczonym na ogłoszenia, siedziba urzędu stanu cywilnego, dokładny adres i godziny urzędowania.

II. O aktach urodzenia.

A. Urodzenie dziecka ma być zgłoszone, we właściwym urzędzie stanu cywilnego, w ciągu dwóch tygodni, bez względu na to, czy przyszło ono na świat między, czy też w okresie powyżej zaznaczonym zmarło (patrz art. 52 prawa o aktach st. cyw. Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945 r.).

Do zgłoszenia obowiązany jest ojciec. W razie jego nieobecności lub gdyby z przyczyn od niego niezależnych dopełnić tego obowiązku nie mógł, wówczas obowiązek ten spada na wymienionych według kolejności: położną (akuszerkę), lekarza, który był obecny przy porodzie, każdą inną osobę, która była przy porodzie, albo wie o porodzie na podstawie osobistego przekonania się o tym, matkę dziecka, skoro tylko stan zdrowia jej na to pozwoli.

Urzędnik stanu cywilnego nie może odmówić spisania aktu na tej podstawie, że osoby wprawdzie do zgłoszenia obowiązane, obowiązku nie dopełniły.

Gdy urodzenie nastąpiło w publicznej klinice położniczej, w szpitalu publicznym, w innym zakładzie publicznym, obowiązany jest do zgłoszenia kierownik danego zakładu lub urzędnik, któremu wykonanie tego obowiązku zostało zlecone przez jego władze.

B. W myśl artykułu 90 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945), o ile obowiązany do zgłoszenia urodzenia dziecka

nie uczyni tego w terminie 2-tygodni, podlega karze grzywny od 20 do 500 zł. Karę tę wymierza władza administracyjna pierwszej instancji (Starostwo) na wniosek urzędnika stanu cywilnego. Odmówić jednak spisania aktu z powodu przekroczenia cytowanego wyżej terminu (14 dni) — urzędnik stanu cywilnego nie może.

Uwaga: Urzędnikowi stanu cywilnego nie wolno sporządzić aktu urodzenia bez zezwolenia władzy nadzorczej (Urząd Wojewódzki), gdy zgłoszenie nastąpiło po upływie trzech miesięcy od urodzenia dziecka.

C. Jeżeli dziecko przyszło na świat nieżywe albo przy porodzie zmarło, wpisu dokonać należy jedynie w księdze urodzeń (z pominięciem rubryki „imię”), zamieszczając o fakcie tym odpowiednią adnotację w rubryce „uwagi”.

D. Przy zgłaszaniu urodzenia dziecka z małżeństwa — zgłaszający (stawający) powinien przedłożyć urzędnikowi stanu cywilnego wyciąg lub odpis aktu małżeństwa rodziców.

Uwagi: Gdyby uzyskanie odpisu, względnie wyciągu, było niemożliwe albo połączone z trudnościami lub wysokimi kosztami — urzędnik stanu cywilnego może poprzestać na dowodach pośrednich, a w wypadku braku tych dowodów na protokólnym zeznaniu stawającego(ej) (ojca — matki) — Protokół ten należy spisać wg załączonego wz. nr 1.

E. Dziecko z małżeństwa otrzymuje nazwisko rodowe ojca.

Gdyby matka dziecka wstąpiła w ponowny związek małżeński (zniesiono w nowym prawie małżeńskim przeszkodę, wzbraniającą kobiecie wstąpienia w nowy związek małżeński przed 302 dniem po rozwiązaniu małżeństwa, po rozwiązaniu lub unieważnieniu poprzedniego małżeństwa, to dziecko urodzone w 270 dni po rozwiązaniu poprzedniego małżeństwa, uważać należy za dziecko z poprzedniego małżeństwa. Jeżeli urodziło się po tym terminie należy je traktować jako dziecko z nowego małżeństwa.

Fakt pozostawania matki dziecka w poprzednim związku małżeńskim zanotować należy w przypiskach do aktu urodzenia w punkcie 6.

Gdyby dziecko urodziło się przed 302 dniem po rozwiązaniu poprzedniego małżeństwa i matka dziecka nie wstąpiła w ponowny związek małżeński, dziecko takie traktować należy jako ślubne.

F. Dziecko, którego matka nie pozostaje w związku małżeńskim, (stan wolny), albo zrodzone zostało po 302 dniu po rozwiązaniu lub unieważnieniu małżeństwa traktowane ma być jako dziecko pozamałżeńskie (nieślubne).

Dziecko takie nosić będzie nazwisko rodowe matki.

Dziecko pozamałżeńskie może być w następstwie zawartego później przez rodziców małżeństwa uprawnione i uważane, jako zrodzone z małżeństwa.

O uprawnieniu takiego dziecka, uczynić należy, na marginesie aktu urodzenia, odpowiednią wzmiankę.

Treść wzmianki: „Matka wymienionego obok dziecka zawarła związek małżeński z urodzony dn. 194.... z zawodu zamieszkałym w przy ul.

Dziecko zgodnie z oświadczeniem, złożonym przez obojga małżonków w akcie małżeństwa, sporządzonym w dniu w Urzędzie Stanu Cywilnego w za Nr/..... zostało uprawnione“.

....., dn. 194....

UrządNIK Stanu Cywilnego
(Podpis własnoręczny).

UrządNIK stanu cywilnego, wydając dla takiego dziecka odpis skrócony, względnie wyciąg, winien w nich uwidocznić, że dziecko takie zrodzone zostało z małżeństwa.

Akt uznania dziecka pozamałżeńskiego, względnie akt nadania takiemu dziecku nazwiska przez męża matki, może być sporządzony przez notariusza. UrządNIK stanu cywilnego winien po otrzymaniu zawiadomienia od notariusza uczynić o tym wzmiankę na marginesie aktu urodzenia dziecka.

Treść wzmianki: „..... urodzony dnia 194.... z zawodu zamieszkały w przy ul. w akcie notarialnym Nr sporządzonym w dniu 194.... przez notariusza mającego swoją kancelarię w wymienioną obok dziecko uznał jako swoje“.

....., dn. 194....

UrządNIK Stanu Cywilnego
(Podpis własnoręczny).

G. 1. Jeżeli w czasie zgłoszenia urodzenia dziecka nie zostało nadane mu imię, wówczas w ciągu trzech miesięcy od daty spisania takiego aktu każde z rodziców może żądać od urzędnika stanu cywilnego wpisania podanego przez nich imienia dziecka. Wpisu takiego urzędnik stanu cywilnego winien dokonać na marginesie aktu urodzenia.

Treść wzmianki: „W myśl art. 65 ust. 1. prawa o aktach stanu cywilnego — (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945 r.) dziecku obok wymienionemu na skutek złożonego w dniu dzisiejszym oświadczenia ojca nadano imię

....., dn. 194....

UrządNIK Stanu Cywilnego
(Podpis własnoręczny).

2. Gdyby po upływie 3 miesięcy rodzice czynności omawianej nie dopełnili urzędnik stanu cywilnego wezwie ojca (w razie jego nieobecności matkę), aby w terminie 2-tygodniowym złożył stosowne oświadczenie. Po bezskutecznym upływie podanego terminu dziecku sam nada imię — czyniąc o tym wzmiankę na marginesie aktu urodzenia.

Treść wzmianki: „W myśl art. 65 ust. 1-szy prawa o aktach stanu cywilnego — (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945) — po bezskutecznym wezwaniu, skierowanym do ojca o nadanie obok wymienionemu dziecku imienia — dziecku temu nadałem w dniu dzisiejszym imię

....., dn. 194....

UrządNIK Stanu Cywilnego
(Podpis własnoręczny).

3. Gdy imię dziecka zostało wpisane do aktu na skutek zgłoszenia osoby obcej każde z rodziców może żądać w ciągu trzech miesięcy od daty sporządzenia aktu wpisania innego imienia. Urzędnik stanu cywilnego winien podać o tym wzmiankę na marginesie aktu.

Treść wzmianki: „W myśl art. 65-go ust. 2-gi prawa o aktach stanu cywilnego — (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945) dziecku obok wymienionemu na skutek złożonego w dniu dzisiejszym oświadczenia ojca nadano imię zamiast zgłoszonego uprzednio

....., dn. 194....

UrządNIK Stanu Cywilnego
(Podpis własnoręczny).

Uwaga: Podstawą wpisu w wypadkach 1 i 3 jest oświadczenie ojca (matki) zgłoszone do protokołu. Wzory protokołu podane w załączeniu; w odniesieniu do ad. 1 stosuje się wzór N 2, w odniesieniu do ad. 3 wzór N 3.

H. Urzędnikowi stanu cywilnego nie wolno do aktu urodzenia wpisać imienia a) ośmieszającego lub nieprzyzwoitego, b) w postaci skażonej lub zniekształconej brzmieniem obcego języka, c) w formie zdrobniałej, d) w postaci regionalnej, nie używanej na pozostałym obszarze Rzeczypospolitej, e) imienia, którego posiadanie utrudnia współżycie w społeczeństwie.

III. O aktach małżeństwa.

A. Urzędnik stanu cywilnego może dopiero wówczas przystąpić do spisania aktu małżeństwa gdy przyszli małżonkowie przedłożą:

1. Dowód swej prawnej zdolności do wstąpienia w związek małżeński.

Zdolność taką uzyskuje mężczyzna i kobieta z chwilą ukończenia 18-go roku życia.

a) Jako dowód służy tu odpis skrócony aktu urodzenia.

Gdyby dla strony uzyskanie wymaganego wyżej odpisu było niemożliwe lub połączone z poważnymi trudnościami albo wysokimi kosztami może ona zwrócić się do sądu grodzkiego, w okręgu którego znajduje się urząd stanu cywilnego, z prośbą o wydanie postanowienia o dopuszczeniu dowodów pośrednich, a w braku tych dowodów na protokółarne przesłuchanie jej przez urzędnika stanu cywilnego (protokół wzór nr 4).

b) Urzędnik stanu cywilnego winien przed spisaniem aktu małżeństwa sprawdzić tożsamość osób wstępujących w związek małżeński, a gdyby miał wątpliwość co do posiadania przez nie obywatelstwa Państwa Polskiego, żądać dowodów tegoż obywatelstwa (w razie nieposiadania powinni zainteresowani zwrócić się do właściwego starostwa o wydanie odnośnego zaświadczenia).

c) Cudzozienniec zobowiązany jest złożyć dowód zdolności do zawarcia małżeństwa według swego prawa ojczystego.

Świadcstwo zdolności wydane mu przez jego władzę ojczystą winno być opatrzone poświadczeniem terytorialnie właściwego konsula polskiego, stwierdzającym, że świadectwo to wydane zostało przez kompetentną władzę zagraniczną.

d) Osoby, pozostające przedtem w związkach małżeńskich winny dołączyć do odpisów skróconych aktów urodzeń, również dowody rozwiązania lub unieważnienia poprzedniego małżeństwa (akt zgonu, prawomocny wyrok sądowy, orzekający rozwód, sądowe uznanie drugiego małżonka za zmarłego itd.).

2) Pisemne oświadczenie (według wzoru nr 5) na dowód, że nie zachodzą między nimi prawem przewidziane przeszkody do zawarcia związku małżeńskiego (patrz art. 7-my punkt 1—4 i 6 Dekretu z dnia 25 września 1945 r. o prawie małżeńskim — Dz. U. R. P. Nr 48 poz. 270 ex 1945).

W danym wypadku urzędnik winien przedtem pouczyć strony, że nie mogą one zawrzeć małżeństwa, o ile: a) jedno z nich pozostaje już w związku małżeńskim, b) są krewnymi w linii prostej (rodzeństwem lub przyrodnim rodzeństwem) i to pochodzącymi tak ze związków małżeńskich, jako też i pozamałżeńskich, c) są powinowatymi w linii prostej.

Pod nazwą powinowactwa rozumie się stosunek, zachodzący między jednym małżonkiem a krewnymi małżonka drugiego.

d) pozostają w stosunku przysposobienia (adopcji).

Pod słowem „przysposobienie“ należy rozumieć uroczysty akt prawny, zatwierdzony przez władzę, mocą którego między dwoma osobami stwarza się stosunek podobny do zachodzącego między ojcem a jego dzieckiem ze ślubnego małżeństwa.

e) jedna z nich dotknięta jest chorobą psychiczną — nawet w okresie przytomności umysłu — niedorozwojem psychicznym, otwartą gruźlicą lub chorobą weneryczną, w stanie zaraźliwym.

Uwaga: ad. e) Do czasu wydania innego zarządzenia w tej sprawie należy poprzestać na złożonym przez wstępujących w związek małżeński oświadczeniu pisemnym (oświadczenie wzór nr 5).

Gdyby doszło do wiadomości urzędnika stanu cywilnego, że osoba, pragnąca zawrzeć związek małżeński, nastawała na życie małżonka swego lub małżonka drugiej strony a fakt powyższy stwierdzony był wyrokiem sądowym, nie powinien on takiego aktu spisywać, z uwagi na to, że taka przeszkoda jest wzbraniającą do zawarcia związku małżeńskiego.

3) Warunkiem koniecznym do spisania aktu małżeństwa jest obecność dwóch świadków.

Świadkiem nie może być: a) niepełnoletni (poniżej 18-tu lat, b) nie umiejący czytać i pisać po polsku, c) nie korzystający z pełni praw cywilnych i obywatelskich praw honorowych (orzeczonych wyrokiem sądowym), d) osoba, która z powodu choroby psychicznej lub innego zakłócenia czynności psychicznych nie zdawałaby sobie sprawy z ważności dopełnianego aktu.

4) Zawarcie samego małżeństwa następuje przez zapytanie urzędnika stanu cywilnego w obecności dwóch świadków:

„Czy stawający „x, y“ (wymienić nazwisko i imię) chce zawrzeć związek małżeński z obecną tu „x, y“ (wymienić nazwisko i imię)“
Odpowiedź ma być twierdząca.

„Czy stawająca „x, y“ (wymienić nazwisko i imię) chce zawrzeć związek małżeński z obecnym tu „x, y“ (wymienić nazwisko i imię. Odpowiedź ma być twierdząca)“.

„Stwierdzam więc (słowa urzędnika stanu cywilnego), że wobec publicznego zgodnego oświadczenia obojga stawających (wymienić nazwiska i imiona) związek małżeński między nimi według przepisów prawa cywilnego, uważa się za zawarty“.

Potem, stawający, świadkowie oraz urzędnik stanu cywilnego składają pod aktem swoje własnoręczne podpisy. Stawająca podpisuje akt nazwiskiem dotychczas używanym.

Uwaga. Podczas całego ceremoniału zawierania małżeństwa strony i świadkowie winni pozostawać w pozycji stojącej, z wyjątkiem urzędnika stanu cywilnego.

Akt zawarcia małżeństwa winien się odbywać w oddzielnym pokoju — ozdobionym godłem państwowym.

Poza osobami bezpośrednio uczestniczącymi w spisaniu aktu (urzędnik stanu cywilnego, strony, świadkowie) w pokoju tym mogą pozostawać jeszcze osoby zaproszone przez narzeczonych.

Właściwy sąd grodzki może zezwolić stronie na złożenie oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński przez pełnomocnika.

Pełnomocnictwo takie powinno być złożone na piśmie z podpisem mocodawcy, poświadczonym urzędownie (przez sąd, notariusza) i powinno wymienić osobę z którą związek małżeński ma być zawarty.

Pełnomocnictwo takie powinno być złożone mocodawcy.

5. O ile stawająca pragnie zatrzymać swoje nazwisko rodowe i dodać je do nazwiska męża, to okoliczność ta ma być przez urzędnika stanu cywilnego stwierdzona w akcie w rubryce „uwagi“.

W akcie małżeństwa w rubryce „uwagi“ należy podać także przynależność państwową osób wstępujących w związek małżeński, o ile ta przynależność nie jest polska. W tejże samej rubryce urzędnik stanu cywilnego winien wpisać oświadczenie osób wstępujących w związek małżeński, o uprawnieniu dzieci z nich zrodzonych.

Treść oświadczenia: „Oświadczamy zgodnie, że dzieci (dziecko)

1. urodzone dnia (imię i nazwisko)

194... w ...
akt urodzenia sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego w ... dnia ...
za Nr ...

2.
zrodzone zostały(o) z nas i że przez* zawierany obecnie związek małżeński pragniemy je uprawnić“.

Uwaga. W nowym prawie małżeńskim (Dz. U. R. P. Nr 48 poz. 270 ex 1945) została zniesiona instytucja zapowiedzi oraz wymogi co do uprzedniego miesięcznego zamieszkiwania przez jedną ze stron w obwodzie urzędu stanu cywilnego.

IV. O aktach zejścia.

A. Zgon człowieka lub znalezienie zwłok winien być zgłoszony we właściwym urzędzie stanu cywilnego w ciągu 24-ch godzin.

Do zgłoszenia obowiązani są: a) małżonek i dzieci zmarłego.

W razie ich nieobecności lub gdyby z przyczyn od nich niezależnych dopełnić tego obowiązku nie mogli, wówczas analogiczny obowiązek spoczywa na wymienionych według kolejności: b) najbliższych krewnych i powinowatych, obecnych w danej miejscowości, c) właścicieli lokalu, w którym nastąpił zgon lub znalezienie zwłok, d) na każdym, kto był przy zgonie lub o nim naocznie przekonał się.

Urządnik stanu cywilnego sporządza akt zejścia: a) po przedstawieniu mu świadectwa lekarskiego (karty zgonu), stwierdzającego zgon i jego przyczynę — wydanego przez lekarza ostatecznie leczącego zmarłego lub lekarza urzędowego, względnie oglądacza zwłok,

b) ewentualnie w razie braku świadectwa po osobistym naocznym stwierdzeniu faktu zgonu.

Uwaga: 1. Postanowienie o uznaniu osoby za zmarłą, względnie postanowienie o stwierdzeniu zgonu, wydane przez sąd urządnik stanu cywilnego winien wpisać do księgi aktów zejścia w kolejności, jaka wynika z daty nadesłanego wypisu orzeczenia sądowego.

2. Dane zawarte w postanowieniu sądowym o uznaniu osoby za zmarłą, o ile nie dadzą się wpisać w poszczególne rubryki w formularzu aktu zejścia winny być przez urządника stanu cywilnego odnotowane w rubryce „uwagi“.

B. Zarządy cmentarzy mogą wydać zezwolenie na pochowanie zwłok dopiero po przedstawieniu im zaświadczenia, wydanego przez urządника stanu cywilnego, stwierdzającego sporządzenie aktu zejścia. O obowiązku tym urządnik stanu cywilnego winien powiadomić zarząd cmentarzy, znajdujących się w obrębie jego obdu.

C. Urządnikowi stanu cywilnego nie wolno, bez zezwolenia władzy nadzorczej (Urząd Wojewódzki) spisać aktu zejścia o ile zwłoki zostały już pochowane.

D. O ile urządnik stanu cywilnego nie może otrzymać od zgłaszającego zgonu danych, podlegających zamieszczeniu w poszczególnych rubrykach aktu zejścia, winien to zaznaczyć wpisem „brak danych“.

Gdy akt zejścia dotyczy osoby, której tożsamość nie była ustalona, władza, która później stwierdzi tę tożsamość względnie osoba zainteresowana, może podać urządnikowi stanu cywilnego dane brakujące do uzupełnienia aktu. Urządnik stanu cywilnego winien w tym wypadku spisać nowy akt na podstawie dotychczasowego aktu oraz danych uzupełniających, czyniąc na akcie pierwszym (niepełnym) wzmiankę na marginesie:

„Na podstawie danych uzupełniających tożsamość zmarłego, przedłożonych przez ... sporządzony został w tut. Urzędzie Stanu Cywilnego w dniu ... 194... pełny akt zejścia Nr ...
..., dn. ... 194...

Urządnik Stanu Cywilnego
(podpis własnoręczny).

E. Zgłoszenie zejścia skutecznia się ustnie, natomiast Milicja Ob., władze wojskowe i zakłady publiczne mogą to uczynić na podstawie zgłoszeń pisemnych.

Jeżeli tożsamość osoby zmarłego nie jest ustalona, urządnik stanu cywilnego w sporządzanym akcie zejścia winien wymienić: 1) datę, godzinę, miejsce i okoliczność znalezienia zwłok oraz ich stanu, 2) płeć oraz przypuszczalny wiek zmarłego, 3) znaki rozpoznawcze zwłok, 4) odzież oraz inne przedmioty, znalezione przy zmarłym wraz z ich opisem.

Dane, które nie dadzą się wpisać do poszczególnych rubryk w formularzu aktu zejścia, należy odnotować w rubryce „uwagi“.

O ile akt zejścia osoby zmarłej nie został sporządzony, fakt zgonu i jego datę ustala sąd.

V. O opłatach stemplowych.

W myśl art. 89 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945) nie podlegają opłacie:

a) sporządzenie aktu urodzenia, uznania oraz zejścia,

b) wyciągi dla celów ewidencji ludności, powszechnego obowiązku wojskowego, szkolnictwa powszechnego, opieki społecznej i ubezpieczeń społecznych,

c) czynności, wykonane na żądanie władz nadzorczych lub prokuratora, oraz na żądanie władz obcych, o ile umowy międzynarodowe przewidują zwolnienie od opłat,

d) zawarcie związku małżeńskiego oraz wydanie wyciągów lub odpisów, o ile chodzi o osoby, których niezamężność została udowodniona. Osoby takie winny przedłożyć urządnikowi stałozżyć urządnikowi stanu cywilnego zaświadczenie niezamężności, wydane przez zarząd gminy miejsca ich zamieszkania.

Wszystkie inne czynności urzędu stanu cywilnego podlegają opłatom, przewidzianym w § 108 i następnych rozporządzenia ministra Administracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. nr 54, poz. 304 ex 1945).

Wzór Nr 1

PROTOKÓŁ

W dniu dzisiejszym przede mną
 urzędnikiem stanu cywilnego w
 stawił się ob.
 urodzony dnia tysiąc
 194..... roku w zamieszkały w
 z zawodu i oświadczył, że z po-
 wodu trudności w uzyskaniu wyciągu aktu mał-
 żeństwa, wymaganego do sporządzenia aktu u-
 rodzenia jego dziecka prosi o spisanie niniejsze-
 go protokołu.

Wymieniony, po pouczeniu go o grożącej mu
 odpowiedzialności karnej z art. 193 Kodeksu
 Karnego i art. 23 § 1. punkt a. prawa o wykro-
 czeniach za złożenie danych niezgodnych z
 prawdą, zeznał uroczyście, że:

w dniu tysiąc
 1..... roku w Urzędzie Stanu Cywilnego (pa-
 rafia) w zawarł związek mał-
 żeński z z domu
 urodzoną dnia tysiąc
 1 roku w
 dn. 194.....

Podpis zeznającego

Podpis urzędn. st. cywiln.

Wzór Nr 2

PROTOKÓŁ

W dniu dzisiejszym przede mną
 urzędnikiem stanu cywilnego w
 stawil(a) się ob. urodzony(a)
 dnia r. w
 zamieszkały(a) w z zawodu
 legitymujący(a) się dowodem
 Nr wystawionym dnia
 przez

i oświadczył(a) co następuje: jako ojciec (matka)
 w myśl art. 65 ust. 1. prawa o aktach stanu cy-
 wilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 ex 1945)
 pragnę nadać dziecku mojemu, którego akt uro-
 dzenia sporządzony został w tut. Urzędzie Stanu
 Cywilnego za Nr/..... imię

Podpis stawającego(ej)

Podpis urzędn. st. cywiln.

..... dn. roku 194.....

Wzór Nr 3

PROTOKÓŁ

W dniu dzisiejszym przede mną
 urzędnikiem stanu cywilnego w
 stawil(a) się
 ob. urodzony(a) dn.
 r. w zamieszkały(a)
 w z zawodu
 legitymujący(a) się dowodem Nr wy-
 stawionym dnia przez

i oświadczył(a) co następuje: jako ojciec (matka)
 pragnę skorzystać z art. 65-go ust. 2-gi prawa
 o aktach stanu cywilnego. (Dz. U. R. P. Nr 48
 poz. 272 ex. 1945) proszę o dokonanie w akcie
 urodzenia mego dziecka, sporządzonym w tut.
 Urzędzie Stanu Cywilnego za Nr/.....
 zmiany uprzednio poczynionego wpisu imienia
 z na
 dn. 194.....

Podpis stawającego(ej)

Podpis urzędn. st. cywiln.

Wzór Nr 4

PROTOKÓŁ

W dniu dzisiejszym przede mną urzędni-
 kiem stanu cywilnego w stawil się
 ob. zamieszkały w
 z zawodu i przedłożył mi po-
 stanowienie Sądu Grodzkiego w
 wydane dnia 194..... za Nr
 zezwalające na spisanie niniejszego protokołu,
 mającego zastąpić skrócony opis aktu jego uro-
 dzenia.

Wymieniony po pouczeniu go o grożącej mu
 odpowiedzialności karnej z art. 193 Kodeksu
 Karnego i art. 23 § 1 punkt a. Prawa o wykro-
 czeniach, za złożenie danych niezgodnych z
 prawdą, zeznał, że:

urodził się dnia tysiąc
 194..... roku w z ojca
 z zawodu zamieszkałego w
 i matki z zawodu
 zamieszkałej w
 dn. 194.....

Podpis zeznającego

Podpis urzędn. st. cywiln.

Wzór Nr 5

OŚWIADCZENIE

My niżej podpisani

1. urodzony dnia 1.....
 z zawodu zamieszkały
 w przy ul.
 2. urodzona dnia 1.....
 z zawodu zamieszkała
 w przy ul.
- po pouczeniu przez urzędnika stanu cywilne-
 go o treści art. 7-go punkt 1—4 i 6 Dekretu z
 dnia 25 września 1945 r. o prawie małżeńskim
 (Dz. U. R. P. Nr 48 poz. 270 ex 1945) niniejszym
 oświadczamy łącznie i każde z osobna, że do
 zawarcia naszego małżeństwa żadne, przewi-
 dziane w wyżej wymienionym artykule de-
 kretu, przeszkody nie zachodzą.

..... dn. 194.....

Podpis stawającego

Podpis stawającej

Urząd Stanu Cywilnego

W
L. dz. /194.....Do
Zarządu Cmentarza

W

Niniejszym stwierdzam, że w dniu dzisiejszym sporządziłem za Nr akt zejścia imię i nazwisko zmarłego..... dnia tysiąc 194..... roku w (miejscowość, powiat).
....., dn. 194.....

Urzędnik Stanu Cywilnego
(podpis własnoręczny).

Poz. 19

Odezwa w sprawie akcji wywidykacji mienia polskiego.

RODACY REPATRIANCI!

Wojna światowa, a szczególnie okupacja hitlerowska, przyniosła nam spustoszenia, niszcząc miasta i wsie.

Okupant wywiózł z kraju masę obiektów — dorobek wieków naszej pracy i kultury. Szkody stąd powstałe dla nas są niepowetowane.

Obowiązkiem całego społeczeństwa, a zwłaszcza osób powracających z Niemiec, czy też innych krajów europejskich, jest dopomóc Rządowi Jedności Narodowej w tej tak ważnej akcji współdziałać i pracować.

Apelujemy tedy do naszych Rodaków — Repatriantów, by o zauważonym w czasie swych wędrówek za granicą mieniu polskim, a mianowicie: urządzeniach fabrycznych, surowcach, fabrykach, dziełach sztuki, archiwach, bibliotekach oraz wszelkiego rodzaju zbiorach, pomnikach itp., składali doniesienia w najbliższym Starostwie Powiatowym, względnie w Zarządzie Miejskim m. Olsztyna — Referat szkód wojennych).

Pomóżmy zatem Rządowi w jego dążeniu do rewidykacji mienia polskiego, znajdującego się i marnującego dotąd za granicą.

Przyspieszmy w ten sposób odbudowę, zniszczonej wandalizmem i barbarzyństwem hitlerowskim, naszej Ojczyzny.

Olsztyn, dnia 7 grudnia 1945 r.

Z-ca Pełnomocnika Rządu R. P.

na Okręg Mazurski

(—) J. Burski.

Poz. 20

SPROSTOWANIA

A. Sprostowanie w Taryfie Opłat Stemplowych

W taryfie opłat stemplowych, załączonej do rozporządzenia z dn. 1. IX. 1945 r. („Maz. Dz. Pełnomocnika Rządu Nr 2, poz. 9 ex 1945) prostują się, zgodnie z postanowieniami Dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 14. I. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 15).

Dział V. Umowy o świadczenie usług, który otrzymuje brzmienie następujące: Art. 90, 91. Pisma, stwierdzające umowę o świadczenie usług, z wyjątkiem dokumentów przewozowych

Wzór Nr 6

oraz pism, stwierdzających umowę o przechowanie lub depozyt nieprawidłowy podlegają opłacie stemplowej w wysokości 1% od umówionego wynagrodzenia.

Wolne są od opłaty pisma, stwierdzające:

1. umowę między służbodawcą a pracownikiem,
2. umowę z majstrem o przyjęcie ucznia,
3. umowę, którą choćby jeden z kontrahentów zawarł w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku. Przez umowę w p. wymienioną rozumie się umowę, na mocy której pracownik podlega w czasie wykonywania umowy stałemu nadzorowi i kierownictwu służbodawcy.

Olsztyn, dn. 14. I. 1946 r.

Dział VIII. Kwity, uchyla się.

Wojewoda

(—) Dr Z. Robel.

B) Sprostowanie druku w „Mazurskim Dzienniku Pełnomocnika Rządu R. P.” Nr 3 z r. 1945
Poz. 31 na stronie 91:

1. Artykuł 5 Dekretu o podatku od lokali otrzymuje zgodnie z dekretem P. K. W. N. z 20. XI. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 66) następujące brzmienie:

„Art. 5.

Stopa procentowa wynosi:

1. dla lokali jednoizbowych — 10% podstawy wymiaru,
2. dla lokali dwu- i trzyizbowych 20% podstawy wymiaru,
3. dla lokali czteroizbowych i większych 30% podstawy wymiaru.

2 **Poz. 36** na stronie 116.

Ma być: Instrukcja kasowo-rachunkowa dla gmin wiejskich i miast **niewydziałonych** uchwalona w dniu itd.

3. **Poz. 37** na stronie 142/143.

W punkcie 3 (podatek od lokali) skreśla się wyraz „całość” (w kolumnie: Wpływa na rzecz: gmin wiejskich).

W punkcie I w dotychczasowym tekście „50% wpływów z opłat rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć” w kolumnie: Wpływa na rzecz: skreśla się wyrazy: „całość” — a zastępuje się nowym tekstem: „Z 50% udziałów samorządu terytorialnego w opłatach rejestracyjnych, otrzymują:

- 1) na obszarze miast: Wojewódzkie związki samorządowe 10%, miasta — 90%,
- 2) na obszarze gmin wiejskich: Wojewódzkie związki samorządowe — 10%, powiatowe związki samorządowe — 45%, gminy wiejskie — 45%.

4 **Na stronie 145 do poz. V** „opłaty targowe” ustęp 3 — otrzymuje brzmienie:

„Uchwały w przedmiocie ustanowienia i zmiany wysokości tych opłat podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej”.

Naczelnik Wydziału Samorządowego

Wiesiołowski Bronisław.

Dział nieurzędowy

A)

KOMUNIKAT

Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie.

Dnia 28 grudnia 1945 roku ukonstytuowała się Mazurska Wojewódzka Rada Narodowa w następującym składzie:

A. Członkowie Rady:

1) Burski Jerzy, 2) Bugajski Andrzej, 3) Bernhard Stanisław, 4) Błaszczewski Kazimierz, 5) Cendrowski Stefan, 6) Dura Lucjusz, 7) Eliasiewicz Jerzy, 8) Ekert Aleksander, 9) Frolewicz Donat, 10) Górnicki Zygmunt, 11) Gumiński Wacław, 12) Hess Oswald, 13) Jakubowska Janina, 14) Jagusiewicz Janusz, 15) Jakubowska Barbara, 16) Kuc Julian, 17) Kazimierski Jan, 18) Kaleciński Antoni, 19) Kaszyński Zygmunt, 20) Korolewicz - Wilamowski Bohdan, 21) Korol Tadeusz, 22) Lejding Gustaw, 23) Lej Włodzimierz, 24) Łabusz Bogumił, 25) Mallek Karol, 26) Murawa Feliks, 27) Mergiel Władysław, 28) Malewski Juliusz, 29) Ostrowski Witold, 30) Palka Henryk, 31) Pławski Adam, 32) Porycki Józef, 33) Pietrzak-Pawłowski Kazimierz, 34) Różycki Józef, 35) Dr Robel Zygmunt, 36) Sokółowski Michał, 37) Stromich Józef, 38) Sobolewski Zygmunt, 39) Szech Jan, 40) Szeffler Eustachy, 41) Sowa Paweł, 42) Staroń Michał, 43) Szczurzewski Kazimierz, 44) Szymański Edward, 45) Stefaniak Mieczysław, 46) Tucewicz Helena, 47) Tokarski Eugeniusz, 48) Włodarski Stanisław, 49) Wulkanis Mieczysław, 50) Wiesiołowski Bronisław, 51) Wach Władysław, 52) Walewicz Zygmunt, 53) Ziarno Zbigniew.

B. Prezydium Mazurskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej:

Przewodniczący — Lucjusz Dura, zastępca przewodniczącego — Stefan Cendrowski, członkowie: Kazimierz Szczurzewski, Michał Sokółowski, Michał Staroń.

C. Przedstawiciele do Krajowej Rady Narodowej:

1) Stefan Cendrowski, 2) Andrzej Bugajski, 3) Michał Sokółowski.

B)

Olsztyn, dnia 11 stycznia 1946 r.

Izba Skarbowa w Olsztynie
Nr I-1008/28/45.

Organizacja Okręgowego Inspektoratu i Brygad Ochrony Skarbowej.

Do

wszystkich Wydziałów Izby, Insp. Ok. Och. Sk. w Olsztynie, Urzędów Skarbowych, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych w okręgu administracyjnym Izby.

Zawiadamiam, że do chwili wydania przez

Ministerstwo Skarbu przepisów o organizacji i zakresie działania Ochrony Skarbowej, zarządzam na zasadzie reskryptu Min. Skarbu z dnia 29. 8. 1945 r. L. D. I. 34487/1744/2,45 następującą organizację Inspektoratu i Brygad Ochrony Skarbowej w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Olsztynie:

1. Do zapobiegania, ujawnienia i ścigania przestępstw wynikających z naruszenia obowiązujących przepisów o podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych, akcyzach, monopolach i cła, przestępstw dewizowych, przestępstw wynikających z naruszenia przepisów ustawy z dnia 6. 5. 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych oraz dekretu z dnia 25. 10. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49) o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej powołany jest w okręgu Izby Skarbowej w Olsztynie Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej.
2. Na czele Okręgowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej stoi Okręgowy Inspektor Ochrony Skarbowej, podległy mi bezpośrednio pod względem służbowym. Okręgowy Inspektor Ochrony Skarbowej komunikuje się bezpośrednio z Głównym Inspektoratem Ochrony Skarbowej w Ministerstwie Skarbu.
3. Do zakresu działania Okręgowego Inspektoratu Ochrony Skarbowej należy w szczególności:
 - a) Kierownictwo całokształtem walki z przestępstwami wymienionymi w p. 1 przez podległe mu organa śledcze skarbowe.
 - b) Koordynowanie w tym zakresie działalności organów śledczych skarbowych z działalnością innych władz i organów powołanych do współdziałania w zwalczaniu tej przestępczości.
 - c) Gromadzenie informacji o przestępczości, o przyczynach sprzyjających jej rozwojowi, o wynikach walki z nią, oraz prowadzeniu statystyki i rejestracji.
 - d) Fachowe szkolenie organów śledczych skarbowych.
 - e) Inicjatywa w sprawie wydawania zarządzeń w zakresie wymienionej przestępczości i jej zwalczania.
4. Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej dzieli się na trzy oddziały:
 1. Oddział Ogólny.
 2. Oddział ścigania przestępstw skarbowych.
 3. Oddział spraw specjalnych.
 Ilość i podział referatów ustala Okręgowy Inspektor Ochrony Skarbowej w porozumieniu z Wydziałem I. Izby Skarbowej.

5. Oddział I. Ogólny załatwia sprawy kancelaryjne, prowadzi rachunkowość i gospodarkę funduszami specjalnymi, ewidencję wykrytych przestępstw i informatorów oraz kartotekę przestępców.

Oddział Ogólny załatwia ponadto sprawy osobowe, organizacyjne i gospodarcze przy współudziale Wydziału I. Izby Skarbowej, w razie niemożności uzgodnienia spraw między inspektorem okręgowym Ochrony Skarbowej a naczelnikiem Wydziału I. — rozstrzyga dyrektor Izby — (patrz Dz. Ust. Nr 18, poz. 118, par. 11, pkt. 4).

6. Oddział ścigania przestępstw skarbowych gromadzi informacje o przestępstwach podatkowych, stempowych, akcyzowych - monopolowych i celnych, prowadzi w tej dziedzinie ważniejsze dochodzenia i przedstawia wnioski o nagrody za przyczynienie się do wykrycia przestępstwa.
7. Oddział spraw specjalnych gromadzi informacje o przestępstwach dewizowych i wynikających z naruszenia ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych oraz dekretu o zwalczaniu lichwy spekulacji wojennej, prowadzi w tej dziedzinie ważniejsze dochodzenia i przedstawia wnioski o nagrody za przyczynienie się do wykrycia przestępstwa.
8. Organami śledczymi skarbowymi, podległymi okręgowi inspektorowi Ochrony Skarbowej są Brygady Ochrony Skarbowej. Brygady Ochrony Skarbowej prowadzą we własnym zakresie wywiady i dochodzenia w sprawach wymienionych w p. 1 oraz wykonują czynności zlecone przez Okręgowego Insp. Ochr. Skarb.
- Siedziby oraz zakres terytorialny Brygad Ochrony Skarbowej ustalone zostaną osobnym zarządzeniem.
9. Na czele Brygady Ochrony Skarbowej stoi kierownik Brygady Ochrony Skarbowej, podległy bezpośrednio okręgowemu inspektorowi Ochrony Skarbowej.
10. Okręgowy inspektor Ochrony Skarbowej używa do czynności urzędowych pieczęci z napisem „Ochrona Skarbowa” z godłem państwa, kierownik Brygady Ochrony Skarbowej pieczęci z napisem „Ochrona Skarbowa” z godłem państwa i numerem pieczęci.

Kierownik Izby Skarbowej:

(—) Mgr M. Sawicki.

DEKRETY I ROZPORZĄDZENIA, ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P.

— Dekret z dn. 18 lipca 1945 r. o pomocy i zasiłkach dla rodzin żołnierzy W. P. oraz zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 34 z dn. 19. 11. 1945 r., poz. 202).

Rozporządzenie wykonawcze Min. Adm. Publ. z dn. 31. 10. 1945 r. do tego dekretu oraz rozporządzenie w sprawie norm dziennych zasiłku dla rodzin żołnierzy i zdemobilizowanych żołnierzy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 277 i 276).

— Dekret z dn. 24. 8. 1945 r. o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przyjętych na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 34 z dn. 19. 10. 1945 r. poz. 204).

— Dekret z dn. 24. 8. 1945 r. o zmianie ustawy z dn. 29. 10. 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr 34 z dn. 19. 9. 1945 r., poz. 205).

— Dekret z dnia 18. 8. 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38 z dn. 26. 9. 45 r. poz. 220).

— Dekrety z dn. 29. 8. 1945 — Prawo osobowe i Przepisy wprowadzające prawo osobowe (Dz. U. R. P. Nr 40 z dn. 6. 10. 1945 poz. 223 i 224).

— Dekrety z dn. 29. 8. 1945 w sprawie postępowania o ubezwłasnowolnienie oraz w sprawie postępowania o uznanie za zmarłego i o stwierdzenie zgonu (Dz. U. R. P. Nr 40 poz. 225 i 226).

— Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 12. 9. 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 228).

— Rozporządzenie Min. Pracy i Op. Społ. z dn. 24. 9. 1945 r. o pośrednictwie przy zawieraniu umów o naukę zawodu (Dz. U. R. P. Nr 41 poz. 231).

— Dekret z dn. 10. 8. 1945 r. o rejestracji pracowników służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 43 poz. 235).

— Dekret z dn. 29. 9. 1945 r. o zmianie ustawy z dn. 2. 8. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 43 poz. 236).

— Dekret z dn. 29. 9. 1945 r. o dodatku przejściowym do zaopatrzeń emerytalnych (Dz. U. R. P. Nr 43 poz. 239).

— Dekret z dn. 29. 9. 1945 r. o uiszczaniu przez pracodawców całości składek na ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy (Dz. U. R. P. Nr 43 poz. 240).

— Dekret z dn. 29. 9. 1945 r. o zmianie ustawy z dn. 11. 12. 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 44 poz. 248).

— Rozporządzenie Min. Adm. Publ. z dn. 3. 10. 1945 r. co do załatwiania spraw wojskowych poręczonych władzom administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 44 poz. 255).

— Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 5. 10. 1945 r. o zmianie rozp. R. M. z dn. 28. 5. 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dn. 11. 12. 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 261).

— Rozporządzenie Min. Pracy i Op. Społ. z dn. 19. 10. 1945 r. w sprawie wykonania ustawy z dn. 23. 8. 1945 o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 46 poz. 263).

— Dekret z dn. 6. 10. 1945 r. o zmianie dekretu Pol. Kom. Wyzw. Nar. z dn. 27. 12. 1944 r.

o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 267).

— Dekrety z dn. 25. 9. 1945: Prawo małżeńskie, Przepisy wprowadzające prawo małżeńskie (Dz. U. R. P. Nr 48 poz. 270 i 271).

— Dekrety z dn. 25. 9. 1945: Prawo o aktach stanu cywilnego, Przepisy wprowadzające prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48 poz. 272 i 273).

— Dekrety z dn. 26. 10. 1945 r. o prawie zabudowy oraz o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 280 i 281).

— Dekrety z dn. 26. 10. 1945 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22. 3. 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 284).

— Dekret z dn. 10. 11. 1945 r. o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 293).

— Dekret z dn. 13. 9. 1945 r. o zarządzie Ziemi Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 295).

— Dekret z dn. 13. 11. 1945 o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51 poz. 294).

— Dekret z dn. 16. 11. 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy państwa (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 300).

— Dekret z dn. 16. 11. 1945 o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 301).

— Dekret z dn. 16. 11. 1945 o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 53 poz. 302).

Olsztyn, dnia 14 stycznia 1946 r.

Olsztyńska Izba Rolnicza w Olsztynie

L. dz. II-128/46

Oddział Stacji Ochrony Roślin Warszawskiej Izby Rolniczej przy Olsztyńskiej Izbie Rolniczej.

Treść: Organizacja służby Ochrony Roślin.

OKÓLNIAK Nr 1.

Olsztyńska Izba Rolnicza donosi, że na zlecenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych utworzony został Oddział Stacji Ochrony Roślin Warszawskiej Izby Rolniczej przy Olsztyńskiej Izbie Rolniczej w Olsztynie. Zadaniem Oddziału Stacji Ochrony Roślin będzie czuwanie nad stanem zdrowotnym naszych upraw rolnych i ogrodnich, jako też prowadzenie wszelkich innych prac w terenie, związanych z akcją służby Ochrony Roślin, a więc prace fachowo-praktyczne, naukowo - doświadczalne i propagandowo - oświatowe.

Inspektorat Służby Ochrony Roślin po porozumieniu się ze wszystkimi organami społeczno - gospodarczymi, samorządowymi i instytucjami państwowymi zalecił Powiatowemu Biurom Rolnym przeprowadzenie następujących prac w terenie:

1. Organizowanie sekcji służby Ochrony Roślin.

Na terenie każdej Gromady Wiejskiej należy powołać do życia Sekcję Służby Ochrony Roślin przy Samopomocy Chłopskiej, Organizacjach Młodzieżowych, szkołach rolniczych, zespołach Przysposobienia Rolniczego, Związkach Ogrodniczych.

Zadaniem Sekcji Służby Ochrony Roślin jest czuwanie nad stanem zdrowotnym roślin na terenie całej gromady.

Organizowanie zbiorowej walki z chorobami i szkodnikami roślin, na przykład: opryskiwanie sadów, walka z myszami polnymi, walka z chwastami, poszukiwanie ognisk raka ziemniaczanego itp. akcje zbiorowe.

W skład Sekcji wchodzi 3-4-ch członków (przewodniczący, sekretarz, skarbnik i ewent. korespondent Służby Ochrony Roślin lub przewodnik zespołu P. R.). Członkiem Sekcji może być każdy rolnik, nauczyciel, ksiądz, ludzie dobrej woli, którzy mają dużo zrozumienia dla ochrony roślin, a jednocześnie mający pełne zaufanie w gromadzie.

2. Przeprowadzenie prac przygotowawczych do walki z chorobami i szkodnikami roślin w sadach i krzewach owocowych.

Powiatowe Biura Rolne winny zebrać z terenu zapotrzebowania na środki chemiczne do walki z chorobami i szkodnikami sadów i krzewów owocowych.

3. Powołanie stałych korespondentów służby Ochrony Roślin.

Na terenie każdej gminy powołani zostaną stali korespondenci Ochrony Roślin, którymi mogą być: światlejsi rolnicy lub ogrodnicy, przewodnicy zespołowi Przysposobienia Rolniczego, nauczyciele szkół powszechnych lub rolniczych, administratorzy ośrodków kultury rolnej oraz personel Powiatowych Biur Rolnych.

Zadaniem korespondenta Ochrony Roślin jest prowadzenie obserwacji ze stanu zdrowotności roślin na terenie swego działania (wsie, gminy i powiaty).

Rak ziemniaczany.

W związku z możliwością istnienia na terenie naszego województwa starych ognisk raka ziemniaczanego personel Powiatowych Biur Rolnych winien zebrać następujące dane: gdzie, u kogo i kiedy występował rak ziemniaczany, jakie odmiany ziemniaków są uprawiane na terenie powiatu.

Sprawy powyższe należy traktować za pilne i wszelkie dane dotyczące okólnika, Powiatowe Biura Rolne winny możliwie szybko przelać do Izby.

Inspektor

Oddziału Stacji Ochrony Roślin

Komisarz

Olsztyńskiej Izby Rolniczej.

**Rejon Sądu Okręgowego
w Pasłęku**

W Y K A Z

ławników do kompletu orzekającego w postępowaniu doraźnym

Nazwisko i imię	Z jakiego powiatu delegowany	Adres
Arneszko Kazimierz	Pasłęk	Wyżyny
Biechta Józef	Morąg	Morąg
Białohoz Irena	"	"
Buławowski Michał	"	Lubienów
Braun Józef	"	Morąg
Balicki Tadeusz	Braniewo	
Bojko	"	Braniewo
Białobrzęski Czesław	"	ul. Zwycięzców
Binkiewicz Wiera	Pasłęk	Plastowów
Buchalski Lucjan	"	Pasłęk
Błaszczak Witold	"	"
Chojnecki Wacław	Morąg	"
Cimaszkiewicz Anna	Pasłęk	Morąg
Cybulski Józef	"	Pasłęk
Czyżyk Zygmunt	"	Jelenie
Duda Franciszek	Morąg	Sławkowo
Dobek Zygmunt	Pasłęk	Morąg
Drozdakiewicz Ludwika	"	Pasłęk
Daniłowski Kazimierz	"	"
Ejsmont Janina	"	Młynary
Gliński Stefan	Morąg	"
Gawlikowski Bolesław	"	Morąg-Kolonia
Gołębowski Tadeusz	"	Morąg
Gęsiorek Mieczysław	"	Lubienów
Glanek Aleksander	"	"
Godlewski Marian	"	Niebytów
Giernatowski Edmund	Pasłęk	Morąg
Górecki Tadeusz	"	Pasłęk
Giernatowski Włodzimierz	"	"
Gadowski Franciszek	"	"
Górski Józef	"	Potok
Huk Bronisław	Morąg	Pasłęk
Hajduczyk Czesław	"	Lubienów
Hajkowicz Witold	Pasłęk	"
Jachimowicz Marian	Morąg	Pasłęk
Jagodziński Marian	Pasłęk	Morąg-Kolonia
Kupniewicz Franciszek	Morąg	Pasłęk
Kowalczyk Walenty	"	Morąg-Kolonia
Kur Stanisław	"	Morąg-Kolonia
Karasiiewicz Franciszek	"	Lubienów
Kur Władysław	"	"
Kabrzak Józef	"	"
Kubaj Jan	"	"
Kurek Władysław	"	"
Kotowski Władysław	"	"
Kosatka Józef	"	"
Karlo Stanisław	"	Niebytów
Kozłowski Roman	"	"
Krzywoszewski Jerzy	"	Lubienów
Kelpiński Alfred	"	"
Konklewski Leonard	Braniewo	Morąg
Karpiński Bolesław	Pasłęk	Zarząd Miejski
Kretowicz Bronisław	"	Morawy
Karmiński Stanisław	"	Pasłęk
Kamiński Adam	"	"
Kolado Janina	"	Morawy
	"	Pasłęk

Nazwisko i imię	Z jakiego powiatu delegowany	Adres
Kłos Aleksander	Pasłęk	Tatary
Kuśkowski Wincenty	"	Żytno
Kordala Jan	"	Zwierzyniec
Kołodziejczyk Józef	"	Wołyńiec
Kłosowski Stanisław	"	Pasłęk
Lajc Aleksander	Morąg	Morąg
Lapczyk Jan	"	Lubienów
Lenkiewicz Zygmunt	Pasłęk	Pasłęk
Lipowski Jerzy	"	"
Leśniewicz Oktawian	"	Wołyńiec
Leśniewicz Jan	"	Morawy
Lipiński Józef	Morąg	Niebytów
Łukasiewicz Stanisław	"	Lubienów
Makowski Tadeusz	"	Morąg
Małkowski Eustachiusz	Pasłęk	Pasłęk
Morawska Maria	"	"
Mikołajczyk Stanisław	"	"
Mikulski Bolesław	"	Wołyńiec
Muchówna Elżbieta	"	Pasłęk
Nowosielski Stanisław	Morąg	Lubienów
Niziołek Stefan	"	"
Nowakowski Wojciech	Pasłęk	Pasłęk
Inż. Niemiński Stanisław	"	"
Olbryś Edmund	"	Wyzyny
Ostrowski Jan	"	Łosie
Okrasa Józef	"	Cieszyn
Piekarski Antoni	Morąg	Morąg
Panelski Wincenty	"	Morąg-Kolonia
Pipha Edmund	"	"
Perzanowski Franciszek	"	"
Pergal Jan	"	Lubienów
Puchacz Michał	"	"
Pietruszka Józef	"	"
Pawelczyk Antoni	"	Niebytów
Pupik Alfons	"	Pasłęk
Pagowski Antoni	"	"
Pawłowski Zygmunt	"	"
Piotrowski Aleksander	"	"
Pawelski Antoni	"	"
Paprocki Zygmunt	"	"
Pietraszewski Antoni	"	"
Pałacenko Włodzimierz	"	Kisielowo
Rzeczkowski Józef	Morąg	Morąg-Kolonia
Rogalski Konrad	"	"
Rowiński Kazimierz	"	"
Rogulski Rafał	"	Lubienów
Ring J.	Braniewo	Braniewo, Dworcowa
Rudnicki Edward	Pasłęk	Pasłęk
Radowicki Michał	"	"
Rodzwon Franciszek	"	Cieszyn
Rydzewski Józef	"	Zwierzyniec
Stachowicz Antoni	Morąg	Morąg
Szkup Józef	"	"
Skodza Irena	"	Morąg-Kolonia
Szkij Łukasz	"	Lubienów
Siwiec Stefan	"	"
Sasin Józef	"	"
Sznyra Jan	"	"
Skandaj Antoni	"	"
Sasin Józef	"	Niebytów
Stepień Stanisław	"	"
Siwrszczyk Jan	"	"
Stawiarski Bolesław	Pasłęk	Pasłęk
Szpinek Jan	"	"
Szulc Władysław	"	"

Nazwisko i imię	Z jakiego powiatu delegowany	Adres
Sakowski Jan	Pasłęk	Dąbrowa
Szostek Bronisław	"	Dąbno
Szejna Dyonizy	"	Wołyniec
Słowik Jan	"	Nowa-Wieś
Smietanko Marian	"	Pasłęk
Trojan Władysław	Morąg	Morąg
Turpilowski Kazimierz	Pasłęk	Nowa-Wieś
Wasak Stanisław	Morąg	Morąg-Kolonia
Pagrodzki Henryk	"	"
Witkowski Bronisław	"	Lubienów
Wustinga Henryk	Braniewo	Starostwo Powiat
Wereszczyński Stefan	Pasłęk	Pasłęk
Wiśniewski Józef	"	"
Wysocki Stanisław	"	Dąbrowa
Wydra Stanisław	"	Polana
Zakrzewski Józef	Morąg	Morąg
Zgodha Czesław	"	Lubienów
Zastawny Wiktor	"	"
Zieliński Jan	"	"
Żukowski Józef	"	"
Żurawski Adam	"	"
Zebrowski Józef	Pasłęk	Morawy

p. o. Prezes Sądu Okręgowego

OGŁOSZENIE

Na mocy zarządzeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 sierpnia 1945 r. Nr 1361/Uk/45 oraz dnia 24 sierpnia 1945 r. Nr 284/Un/45 w sprawie organizacji ubezpieczeń społecznych w Okręgu Mazurskim, utworzona zostaje w Olsztynie Ubezpieczalnia Społeczna, obejmująca swą działalnością teren Okręgu Mazurskiego, a więc powiaty: Bartoszyce, Braniewo, Dąbrowski, Gerdawa, Pruska Hława, Jansbork, Liebark, Łuczany, Morąg, Nibork, Olsztyn miasto i powiat, Ostród, Pasłęk, Rastembork, Reszel, Susz, Szczytno, Węgorbork, Żądźbork.

W miarę potrzeby tworzone będą Oddziały Ubezpieczalni lub Biura zgłoszeń w poszczególnych miastach powiatowych względnie innych miejscowościach.

Jako termin powstania obowiązku ubezpieczenia i opłacania składek ustala się:

- w zakresie ubezpieczenia emerytalnego oraz ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu, dzień rozpoczęcia zatrudnienia,
- w zakresie ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz opłat na Fundusz Pracy, dzień 1 listopada 1945 r.

Ubezpieczalnia społeczna wykonywa czynności w zakresie wszystkich rodzajów ubezpieczeń społecznych zgodnie z postanowieniami art. 23, 24 ustawy z dnia 28. 12. 1933 r. o ubezpieczeniach społecznych (Dz. U. R. P. nr 31, poz. 396) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 24 października 1934 r. (D. U. R. P. nr 95, poz. 855) oraz późniejszymi dekretemi Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i Tymczasowego Rządu R. P.

W myśl powołanej wyżej ustawy i rozporządzeń wykonawczych wszyscy pracodawcy (zakłady pracy, instytucje, gospodarstwa domo-

we itd.) są obowiązani zgłaszać swoje zakłady pracy oraz zgłaszać i wymeldowywać wszystkich zatrudnionych pracowników na przepisanych formularzach w ciągu dni 7 od chwili przyjęcia względnie zwolnienia z pracy. Pracodawcy winni do 10-go każdego miesiąca przedkładać wykazy stanu zatrudnienia i zarobków pracowników oraz opłacać w tym terminie należne składki.

Na równi z pracownikami zatrudnionymi w powyżej wymienionych zakładach pracy, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w pełnym zakresie pracownicy zatrudnieni w gospodarstwach rolnych bez względu na obszar gospodarstwa.

Pracodawcy, jak również kierownicy zakładów pracy, którzy w przepisany termin nie dopełnią obowiązku zgłoszenia do ubezpieczenia, odpowiedzialni są karnie w myśl postanowień zawartych w cz. VIII ustawy o ubezpieczeniu społecznym, niezależnie od odpowiedzialności materialnej za szkody powstałe dla pracowników z powodu niezgłoszenia ich do ubezpieczenia w należyty terminie.

W związku z powyższym wzywam wszystkich pracodawców z terenu działalności Ubezpieczalni Społecznej w Olsztynie do:

- zgłoszenia i opisu zakładów pracy oraz zgłoszenia zatrudnionych w nich pracowników w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30 listopada rb.,
- przedłożenia wykazów stanu zatrudnienia i zarobków wraz z deklaracjami składek (na poszczególne miesiące osobno) w terminie do dnia 10 grudnia rb.,
- w terminie do dnia 10 grudnia rb. opłacenia składek z tytułu ubezpieczeń emerytalnych i wypadkowych za cały okres począw-

szy od chwili rozpoczęcia zatrudnienia pracowników do miesiąca listopada rb. włącznie oraz składki za miesiąc listopad r. b. z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa i opłaty na Fundusz Pracy.

Należne składki wpłacać należy na konto Ubezpieczalni Społecznej w Narodowym Banku Polskim, Oddział w Olsztynie albo bezpośrednio do kasy Ubezpieczalni Społecznej w Olsztynie przy ul. Dworcowej nr 30.

Przepisane formularze są do nabycia w biurze Ubezpieczalni Społecznej, gdzie również udziela się informacji w sprawach ubezpieczeniowych.

Olsztyn, dnia 9 listopada 1945 r.

Komisarz Organizacyjny

Ubezpieczalni Społecznych na okręg mazurski:

(—) Kazimierz Rohloff

KOMUNIKAT

Na podstawie zarządzenia Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski z dnia 31. I. 1946 r. L. dz. 184/46 r. ustalone zostały następujące opłaty za leczenie w Wojewódzkim Szpitalu Mariackim przy ul. Warszawskiej 44 w Olsztynie

na oddziałach nieoper. 130 zł doba

na oddziałach oper. i położn. 150 zł doba

Lekarz Naczelny

Wojewódzkiego Szpitala Mariackiego

(—) Dr St. Dorant.

Tłoczono z polecenia Pełnomocnika Rządu RP.

Adres redakcji i administracji „Mazurskiego Dziennika Pełnomocnika Rządu RP.”: Urząd Pełnomocnika Rządu R. P. w Olsztynie, ul. 1 Maja nr 1 — pokój nr 50

Cena niniejszego egzemplarza 40 zł.

Czcionkami Drukarni Toruńskiej pod Zarządem Państwowym nr 1 — ulica Św. Katarzyny nr 4